

EDİTÖRDEN

“...Muhakkak ki bir toplum özlerini (iç dünyalarını ve güzel ahlaklarını) değiştirip bozmadıkça, Allah da onların durumunu değiştirip bozmaz. Allah (emirlerinden yüz çeviren) bir kavme bir kötülük dileyince, artık onu geri çevirecek yoktur. Onlar için O’ndan başka bir velî (koruyup yardım eden) yoktur.”(Rad Suresi 11) Rabbimiz insan ve toplum iradesini; iyiyi ve güzel ahlâkı, yani İslâm’a uygun yaşayışı veya aksini seçme konusunda serbest bırakmış, buna göre de karşılık takdir etmiştir. Bizler de bu emri yerine getirme adına hizmetimize devam ediyoruz. Toptan iyi olmak için kendimizi düzeltmenin gereğini idrak ediyoruz. ÖĞ-DER olarak bunun farkındayız. Bunun sonucu olarak toplumu uyarma farzını yerine getirmenin amacındayız.

Manevî hazzın korunması ve hatta güçlendirilmesi için “Sâdıklarla beraber olmayı”(Tevbe 119) ıslah edicilerden ve gönül meclislerinden ayrılmamayı işaret buyurduğunu söylemek yanlış sayılmaz. “Kişi (ahirette) sevdiğiyle beraberdir.”(Buhârî, Edeb 96; Müslim, Birr-165) sırınca dünyada kimlerle beraber olduğumuza ve kimleri daha çok sevdiğimize dikkat etmekle mükellefiz. Bu sebeple “ O gün, zalim kimse ellerini ısıracak: “Eyvah!” diyecek, “Keşke Peygamberin yanında bir yol tutsaydım! “Eyvah! Keşke falancayı dost edinmeseydim.”(Furkan 27-28) şeklindeki derin bir pişmanlık acısı çekmemek

için “Kişi dostunun dini üzeredir. Herkes kiminle dostluk ettiğine bir baksın!” (Ebû Davûd, Edeb 19; Tirmizî, Zühd 45) hadisini yeniden düşünmek icap eder.Batı değerleri değiniz nedir ki!Bizler öz değerlerimizle ancak yükseliriz.

Bir eğitimci olarak ders kitaplarımızı ve müfredatımızı değerlendirip ifsat açısından katkısını inceledik ve masaya yatırdık. Öğrencilerimizin iyi niyetle dağıtılan tabletlerin amacının dışında kullandıklarını görmek biz eğitimcileri üzmektedir. Okul idarecileri sadece dağıtmak değil,ayrıca tabletlerin nasıl kullanıldığını kontrol etmek zorundadır . Uluslararası konferanslarla yurt dışından katılan misafir ve ülkemizden teşrif eden akademisyen konuşmacılarımız dünyada ifsadin nasıl gerçekleştiğini anlattılar. Bunun için alınması gereken tedbirler aktarıldı. Sinemada bizler de varız diyerek geleneksel hale gelen kısa film yarışması düzenlendi. Önce Ahlak ve Maneviyat başlıklı yarışmamız oldukça ilgi gördü.

İnsana Kulluk Yakışır, İslami Bakış Açısı. Eğitim Politikaları ve Müfredatlar , İmam Hatip Lisesi ders kitaplarının içeriği, Öğretmen, Medyanın Toplum Bilincine Etkisi, Çağdaş ve Medeni toplumun Engelleri,Din Eğitiminin Sorunları gibi geniş dosya ile karşınızdayız.

Bir sonraki sayımızda buluşmak üzere.....

SAHİBİ

ÖĞ-DER

Şuurlu Öğretmenler Derneği Adına

Genel Başkan İsmail Hakkı AKKİRAZ

SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ

Hüseyin YAVUZ

YAYIN TÜRÜ

Yaygın 3 Aylık Süreli Yayın

GENEL YAYIN YÖNETMENİ

Erdal BİLİR

EDİTÖR

Tacettin ÇETİNKAYA

YAYIN KURULU

Prof. Dr. Mete GÜNDOĞAN

Dr. Nuh SAVAŞ

Hayati ÜNLÜ

Mustafa AYDIN

Nizamettin KARS

Mecit DÖNMEZBİLEK

Mustafa ALKAN

İbrahim PÜR

Abdurrahman ERBAŞ

Döne ELALDI KOÇ

HUKUK DANIŞMANI

Prof. Dr. Mustafa KAMALAK

REKLAM

Mustafa DEMİR

DAĞITIM

Ömer Faruk ÖZDEMİR

GRAFİK TASARIM

KARAMETE TANITIM TASARIM

Tel: (0312) 287 40 47 - Faks: (0312) 287 41 88

Ziyabey Cad. No: 26/4 Balgat/ANKARA

BASKI

Semih Ofset

Büyük Sanayi 1. Cadde No:74

İskitler - ANKARA / 06060

Telefon: (0312) 341 40 75

Fax: (0312) 341 98 98

BASIM TARİHİ

15 Haziran 2014

YAYIN İDARE MERKEZİ

Ziyabey Cad. 1420 Sk. No: 2/1

BALGAT/ANKARA

Tel: (0312) 286 18 83

Fax: (0312) 287 61 80

Web: www.millisuur.com.tr

e-posta: bilgi@millisuur.com.tr

İçindekiler

İnsana Kulluk Yaraşır	6
Bilgi, Toplum, Eğitim ve İnsan; İslami Bir Bakış Açısı	12
Eğitimde Model Arayışı.....	17
Ağlayan Caddeler ve Sokaklar	21
Eğitim ve Dünyalar Kazanmak 6:	
Öğretmen Ne Öğretmiyor?	24
Medyanın Toplum Bilincine Etkisi	26
Kur'andan	31
Müslüman Toplumlarda Küreselleşme,	
Eğitim Politikaları ve Müfredatlar	32
Gülden Damlalar; Hayra Motor Şerre Fren	37
Ders Kitapları Batı Yaşam Tarzını Empoze Ediyor	40
Çağdaş ve Medeni Toplumun Engeli	44
İmam Hatip Liselerinde Akaid ve Fıkıh	
Dersleri Hakkında.....	46
Laik Sistemde Din Eğitiminin Sorunları.....	50
Karakter Gelişiminde Ve Kişilik Oluşumunda	
İlkokul ve İlkokul Öğretmeninin Önemi	54
Peygamberimiz'den	57
Yarışma	58
Sözün Gücü	59
Bizden	60
Karikatür.....	63

ÖĞ-DER; Şuurlu Öğretmenler Derneği yayımıdır. Yazı ve fotoğrafların tüm hakları Milli Şuur Dergisi'ne aittir. Kaynak gösterilmek suretiyle alıntı yapılabilir. Milli Şuur Dergisi basın ve meslek ilkelerine uyar. Yayımlanan yazıların sorumluluğu yazarına aittir.



06

İnsana Kulluk Yaraşır

İsmail Hakkı AKKİRAZ



12

Bilgi, Toplum, Eğitim ve İnsan İslami Bir Bakış Açısı

YAZAN: Prof. Dr. Mohd Azmi ABDUL HAMID
ÇEVİREN: İbrahim PÜR



17

Eğitimde Model Arayışı

Tacettin ÇETİNKAYA



21

Ağlayan Caddeler ve Sokaklar

Durmuş KOÇ



24

Eğitim ve Dünyalar Kazanmak 6: Öğretmen Ne Öğretmiyor?

Mustafa AYDIN



26

Medyanın Toplum Bilincine Etkisi

Mustafa KURDAŞ



32

Müslüman Toplumlarda Küreselleşme, Eğitim Politikaları ve Müfredatlar

YAZAN: Prof. Dr. Mohammad Akhtar SIDDIQUI
ÇEVİREN: İbrahim PÜR



37

Gülden Damlalar; Hayra Motor Şerre Fren

Habib KARAŐORLU



40

Ders Kitapları Batı YaŖam Tarzını Empoze Ediyor

Nizamettin KARS



44

ŐağdaŖ ve Medeni Toplumun Engeli

Efe Murat ERBAŞ



46

İmam Hatip Liselerinde Akaid ve Fıkıh Dersleri Hakkında

İbrahim Halil ER



50

Laik Sistemde Din Eğitiminin Sorunları

Halil İbrahim KABAK



54

Karakter GeliŖiminde ve KiŖilik OluŖumunda İlkokul ve İlkokul Öğretmeninin Önemi

Halid NİZAMOĞLU

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

İNSANA KULLUK YARAŞIR

İsmail Hakkı AKKİRAZ - ÖĞ-DER Genel Başkanı

Bismillahirrahmanirrahim

Âlemlerin Rabbi, İslam' ı bir hayat nizam olarak gönderen, hesap gününün hâkimi, Allah (C.C)'a hamd ederim. Salât ve selâm, peygamberimiz Hz. Muhammed Mustafa (S.A.V)'ya, âline ve sahabelerine olsun.

Allah(c.c) insanları ve cinleri kendine kulluk etmeleri için yaratmıştır. Yüce Allah buyuruyor: "Ben cinleri ve insanları ancak bana kulluk etsinler diye yarattım." Allah, peygamberleri de kullarının kendisine ibadet görevlerini yerine getirmeleri için göndermiştir. Kulluk, Allah ve Resulünün emir ve yasakları karşısında boyun eğmektir. Kulluk, kendi güçsüzlüğünü açığa vurarak boyun eğmeyi kabul etmektir. İbadet ise bundan daha ileridir, ibadette güçsüzlüğünü her bakımdan kabul edip tümüyle boyun eğme anlamı vardır. Bundan dolayı her bakımdan üstün tutulmaya lâyık bir varlıktan başkasına ibadet edilmez. İnanan bir insan ancak Allah' a ibadet eder ve ancak O 'ndan yardım ister.

İbadet; sözlükte, itaat ve boyun eğme anlamı taşır. Şeriatta ise ibadetin bir genel, bir de özel anlamı bulunmaktadır. Genel anlamda Allah' a itaat mahiyeti taşıyan fiillerin yapılması, O' na karşı gelme mahiyeti taşıyan fiillerden de kaçınılması ve bunların yapılmasıyla

sadece Allah' ın rızasının gözetilip, O' na karşı ihlaslı olunması kastedilir. Genel anlamda ibadet, kulun kendi iradesiyle ve Allah' ın emirlerine uygun olarak işlemiş olduğu işler olarak tanımlanmaktadır.

İbadetin özel anlamı ise, İslam' ın bizzat ibadet



olarak belirlemiş olduğu ve kulların Allah' a tam olarak boyun eğme şuurunu kazanmaları için, pratik bir eğitim olarak yerine getirmeleri istenen fiiller kastedilir. İlim adamları namazın ve onunla ilgili fiillerin, cihadın, zekâtın, sadakanın, vakıf hizmetlerinin, orucun, infakın, haccın ve kurban kesmenin özel anlamdaki ibadetlerden olduğunda görüş birliğine varmışlardır. Bunun gibi Kur'an okuma, şariat ilimlerini öğrenme ve öğretme de özel anlamdaki ibadetlerdendir.

Hac kesin ibadettir, cihad da kesin bir ibadettir. Namaz, oruç, zekât kesin birer ibadettir. Şariatın istediği ölçüde bir ibadetin gerçekleşebilmesi için ibadette bazı özelliklerin bulunması gerekmektedir.

Bunlar;

a- Fiili olarak bir şeyi yapmak ve bunu yaparken şariatın ölçülerine uymak,

b- Gönülden ibadete yönelmek ve Allah sevgisi,

c- Hem korku hem de ümit arasında bulunmak,

d- İbadetin, kişinin kendi iradesi ile ve bir amaçla yerine getirilmesi özellikleridir.

İbadet; ancak doğru, kurallarına uygun ve yalnız Allah için olduğunda kabul edilir. İbadetlerde niyet belirleyicidir ve önemlidir.

■ KULLUK ANCAK İLİM İLEDİR

İyiliği emretmek, kötülüklere engel olmak, insanları hayra çağırmak ve öğüt vermek ile ilim arasında köklü bir ilişki bulunmaktadır. İlmin doğru- dan görülen etkisi öğretimdir. Öğretim, fiili olarak iyiliği emretme, kötülükten sakındırma ve Allah' ın kullarına öğüt verme işidir. Allah' tan hakkıyla ancak ilim sahipleri korkar. Allah, insanların birbirlerine sabrı ve hakkı tavsiye etmelerini, kurtuluşa ermelerini sağlayan temel unsurlar arasında saymıştır. ASIR SURESİ: "Asra yemin olsun ki insan ziyan içindedir. Ancak iman edip salih amel işleyenler, birbirlerine hakkı tavsiye edenler ve birbirlerine sabrı tavsiye edenler bundan müstesnadır." İslam' da öğüt verme, iyiliği emir,

kötülükten sakındırma, hayra çağrı, ilim öğrenme ve öğretme temel ibadetlerdendir. Mutlak anlamda ilim, herhangi bir şeyi bilmektir. İlim, dinin hâkim kılınmasında, dünyanın ve dünya siyasetinin düzene sokulmasında başta gelen unsurdur. İlim, Müslümana Allah (C.C) tarafından yüklenen görevlerin gereği gibi yerine getirilmesi için gereklidir. İslam ümmeti, ilim tahsili konusunda planlı çalışma yapmak zorundadır. Eğitim öğretim programları da ilimlerin öğretilmesi esasına göre düzenlenmesi gerekir. İslam, din ilimleri ile birlikte dünya ilimlerini öğrenmeyi de teşvik etmekte ve Müslümanların bütün ilim alanlarında sırf Allah (C.C) rızası için çalışma yapmalarını istemektedir. Üstün olan ilimler din ilimleridir. Çünkü din uygulamaya konulursa, dünya işleri de düzene girmiş olur. Din uygulamaya konulmadığı takdirde ise, din de gider dünya da gider. Dünya işlerini sağlıklı bir düzene sokacak olan da hak dindir. Çünkü görevleri yerli yerince belirleyen, insanlara işleri nasıl düzene koyacaklarını öğre-





“Benden size bir hidayet geldiği zaman kim benim bu hidayetime uyarsa; o sapmaz ve sıkıntıya düşmez. Ama kim beni anmaktan yüz çevirirse; onun için de dar bir geçim vardır. Kıyamet günü de onu kör olarak haşrederiz.” *Taha 123-124*

ten, insanlara gerçek adaletin nasıl uygulamaya konacağını bildiren ancak doğru dindir. İslam şeriatı, yani düzeni, insanlara toplumsal adaleti öğretmektedir. Bundan dolayı zekâtı farz kılmıştır. Yine yargı adaletini öğreten de İslam şeriatıdır. Kısası da bunun için koymuştur. Topluma karşı herhangi bir saldırıyı yerli yerince cezalandıran da İslam şeriatıdır. Bunun için de had cezalarını koymuştur. İslam şeriatı ekonomik ilişkilerde de dengeli bir adaleti sağlamaktadır. Bu yüzden alışverişi helal, faizi ise haram kılmıştır. İnsanın iç ve dış dünyasında adaleti sağlayan da İslam şeriatıdır. İslam düzeni üzerinde düşünen kişi onun tümüyle adalet olduğunu ve onun dışında bir şeriatla adaletin hâkim kılınması ümidi olmadığını görür. İslam şeriatı, her bir fertten ve bütün ümmetten, bir insandan ve bütün insanlardan yapılması arzulan görevleri yerine getirmelerini istemektedir. Görevler çoktur. Bunların kimisi Allah’a karşı, kimisi de insanlara karşı görevlerdir.

İslam şeriatı insana bütün işleri nasıl yerli yerine oturtacağını öğretmektedir. Kişi buna uyarak hikmetli hareket etme özelliği kazanabilir. Toplumlar da, aynı özelliği bu yolla kazanabilirler. Yine İslam şeriatı insana, annesine, babasına, büyüklerine nasıl muamele edeceğini öğretmektedir. İslam şeriatı; yargı, siyaset, toplumsal ilişkiler, ekonomi, insanların birbirleriyle olan ilişkileri ile ilgili işlerin nasıl düzene konulacağı hakkında bilgiler vermektedir. Sonra kişiye kalbinin hikmet üzere olmasının neyi gerektirdiğini öğretmektedir. Ahlakının nasıl olması gerektiğini bildirmektedir. İşte bu yüzden, kamusal alanda ve hayatın genelinde İslam’ın uygulama dışında tutulması dünya işlerinin de kötü gitmesinin nedenidir. Rabbimiz buyuruyor: “Benden size bir hidayet geldiği zaman kim benim bu hidayetime uyarsa; o sapmaz ve sıkıntıya düşmez. Ama kim beni anmaktan yüz çevirirse; onun için de dar bir geçim vardır. Kıyamet günü de onu kör olarak

haşrederiz.” Allah’ ın kulu isek İslam’ ın hem şekline hem de ruhuna uymak durumundayız.

■ DÜNYA VE AHİRET İLİŞKİSİ

İnancımızda ahirete nispetle dünyanın herhangi bir değeri yoktur. Dünya bir imtihan yeri olarak ahiretin tarlasıdır. Ahiret hayatını hedef olarak görmeyen hayatlar, sahibi için büyük bir pişmanlık olacaktır. Dünyanın ahirete göre durumu bu

Ahiret hayatını hedef olarak görmeyen hayatlar, sahibi için büyük bir pişmanlık olacaktır.

olduğundan, insanı ahirette kurtuluşa erdirmeyecek ilimlerin de pek değeri yoktur. Bu yüzden Kur’an ve Sünnet’ te daha çok manevi ilimlerin öğrenilmesi teşvik edilmiştir. Bununla birlikte şeriatın ışığında dünya işlerinin düzene konulmasını sağlayacak diğer ilimlerin de öğrenilmesi farz-ı kifaye sayılmıştır. Ancak bu ilimler ikinci dereceden öneme sahip ilimlerdir. Manevi ilimler yanında diğer ilimlerin ikinci dereceden öneme haiz olması, bu ilimlerin Allah katındaki ve iman sahiplerinin nazarındaki fazilet ve üstünlüğü açındandır. Ecir yönünden bu şekilde değerlendirilmesi zorunlu değildir. Bir insan yerine göre, dünya işleriyle ilgili bir farz-ı kifaye görevi yerine getirmekle; dinle ilgili bir farz-ı kifaye görevi yerine getirenden daha çok sevap alabilir. Müslümanlardan bazılarının bu tür ilimlere tam bir samimiyetle sarıldıklarını, yüce Allah’ ın da kendi lütfü ile onlara bu ilim alanlarında çeşitli imkânlar açtığı ve buna bağlı olarak İslam’ ın ve Müslümanların bugünkü dünya şartlarında yeni bir kounuma geldikleri bir gerçektir. Her Müslüman dünya hayatını ahireti için yaşamak zorundadır. Bu zorunluluk manevi ilimlerin öğrenilmesine bir öncelik tanımaktadır. İlim amelden önce gelir. Müslümanın hayatı ve İslam ümmetinin gidişatı ile ilgili en önemli konu bu manevi ilimler konu-

sudur. Bu ilimler öğrenilmeden din ve dünya işleri sağlıklı bir şekilde yürütülemez. Bu ilimler İslam’ ın ayakta kalması ve varlığını sürdürmesi için bilinmesi zorunlu olan ilimlerdir. Bu ilimleri topluma öğretmek için eğitim kurumlarının kurulması, kitaplar, gazeteler, dergiler yayınlanması, radyo ve TV istasyonları kurulması davet ve eğitim ile ilgili farzlardandır. Bütün bu kurumların ve araçların her birinin kendi alanındaki ihtiyacı, pratik olarak karşılayacak seviyede olması gerekmektedir. Sonra bu alanlarda kullanılacak aletlerin, araçların tedariki ve ihtiyaçların karşılanması gelir. Bu sayılanların tümü dinin hâkim kılınmasıyla ilgili görevlerin eğitim, öğretim ve iletişim alanları ile ilgili olanıdır. Bütün bunlar bir insanın kulluk şuuruyla ahiretini kazanmak maksadıyla yapması gereken görevlerdir.

■ ALLAH’ IN RIZASI

Bir insan için önemli olan, dünya hayatında Allah’ ın rızasını kazanmaktır. Bu rızanın temelinde ise; ahlaki, ekonomik, sosyal ve siyasi hayatta dinin hâkim kılınabilmesi için cihat etmek ve bu görevi kınayanın kınamasına aldırmandan yapacak şuurlu nesiller yetiştirmek vardır. Ümmetin ihtiyaçlarını karşılayacak kadrolar yetiştirmek görevlerin en büyüğüdür. İslam toplumunu devlet ve iktidar korur. Bunun için iktidar gücünün İslam toplumunun hizmetinde olması önemlidir. Siyaseti iyiliği emretmek kötülükten sakındırmak olarak gören kadrolar, bu iş için gecelerini uykusuz geçirmelidirler. Zira Müslümanın hayatı iman ve cihattan ibarettir. Bu çalışmalar şuurlu bir kadronun bulundurulmasını, bu konuda eğitim ve planlama yapılmasını gerekli kılmaktadır.

Ümmetin ihtiyaçlarını karşılayacak kadrolar yetiştirmek görevlerin en büyüğüdür. İslam toplumunu devlet ve iktidar korur.

İNSANA KULLUK YARAŞIR

Bu tebliğ ve tanıtma çalışmaları işçilerin, köylülerin ve kültürlü kesimlerin arasında, evlerde, kurumlarda, okullarda, üniversitelerde, camilerde, kahvehanelerde, kafelerde yoğun bir şekilde yürütülmelidir. Bütün bu çalışmaları organize edecek, faal kadroların tebliğ faaliyetleri arasında bir bağlantı kuracak teşkilatın kurulması farz bir görevdir. İnananlar bir araya gelerek, Türkiye’de Milli Görüş teşkilatlarını bunun için kurmuştur. İfsada karşı ıslah çalışmalarının içinde bulunmak bir kulluk görevidir ve Allah, kendi yolunda kenetlenmiş bir yapı gibi BÜNYANÜNMEERSUS halinde mücadele edenleri sever. Allah Resulü buyuruyor: “Müşriklere karşı, mallarınızla, canlarınızla ve dillerinizle cihad ediniz.” (Ebu Davud) Yine Allah Resulü buyuruyor: “Kim onlara karşı eliyle cihad ederse o mü'mindir. Kim kalbiyle cihad ederse o da mü'mindir. Yine kim onlara karşı diliyle cihad ederse o da mü'mindir. Ama bunun ötesinde hardal tanesi kadar bir iman mevcut değildir.” (Müslim) Çağımızda İslam’ a yönelik saldırıların genellikle düşünce ve siyaset alanında gerçekleştirildiği bilinen bir gerçektir. Uluslararası politik teoriler bizzat kendi toprağında İslam’ a karşı saldırıda bulunmaktadır. Bu saldırılar karşısında “ben Müslümanım” diyenlerin duyarsız kalmaları düşünülemez. Bunun için duyarlı insanların Milli Görüş hareketine dâhil olup karşı taarruzun için-

Kazancın helal olması, aile fertlerine ve davaya iyilikle harcamada bulunulması insanı rızaya götürecek emirler arasındadır.

de yerini almaları inancın gereği görülmelidir. Bu, ciddiye alınması gereken bir konudur. Allah’ a kul olmak ancak O ’nun emir ve yasaklarına uymakla olacaktır. Allah’ ın emri ise İslam’ dır. İslam bilinmeden yaşanamaz. Bunun için her Müslüman önce İslam’ ı öğrenecek ve yaşama gayreti içinde olacaktır. Müslüman Allah’ ı bir bilecektir, O’ na kullukta kusur etmeyecektir. Haramları tanımak ve uzak kalmak, helalleri bilmek yerine getirmek bir kulluk şuurudur. Müslümanın anne babasına, yakınlarına ve komşularına karşı sorumluluklarını yerine getirmesi önemli bir edeptir. Allah’

a, Resulü’ ne ve onları Allah yolunda yöneten emir sahiplerine itaat temek ve cemaate bağlı kalmak da temel görevlerdendir. Kazancın helal olması, aile fertlerine ve davaya iyilikle harcamada bulunulması insanı rızaya götürecek emirler arasındadır. Bir insan, farzlara ayırım yapmaksızın uyarsa takva sahibi olur. Takva ise, Allah’ ın kuldan istediği şeydir. Müslüman arzularına uyan kimse olamaz, arzulara uymak insanı Allah’ ın rızasından uzaklaştırır. Rabbimiz buyuruyor.

BAKARA 120: “Milletlerine (dinlerine) uymadıkça Yahudiler de Hristiyanlar da asla senden razı (hoşnut) olmayacaklardır. De ki: ‘Doğru yol, hidayet, ancak Allah’ ın yoludur.’ Sana gelen ilimden sonra onların hevalarına, kötü arzu ve taleplerine uyacak olursan, yemin olsun ki, Allah’ tan sana ne bir veli ne de bir yardımcı vardır.”

BAKARA 120: “Milletlerine (dinlerine) uymadıkça Yahudiler de Hristiyanlar da asla senden razı (hoşnut) olmayacaklardır. De ki: ‘Doğru yol, hidayet, ancak Allah’ ın yoludur.’ Sana gelen ilimden sonra onların hevalarına, kötü arzu ve taleplerine uyacak olursan, yemin olsun ki, Allah’ tan sana ne bir veli ne de bir yardımcı vardır.” “Yüce Allah’ ın katında gök kubbe altında Allah’ tan başka tapınılan ilahlar arasında, kendisine uyulan heva, aşırı istek ve arzulardan daha büyüğü yoktur.” (Taberani) “Gerçek mücahid, nefsiyle mücahede edendir.” (Ahmed b. Hanbel) Peygamberimiz (S.A.V.) Kur’an’ ı, insanların heva ve hevesleri tarafından saptırılmasına engel olacak yegâne kaynak olarak göstermiştir. Yine Peygamberimiz, kişinin, hevasını vahyedilmiş ilkelere tabi kılmadıkça mü'min olamayacağını bildirmiştir. İnsana sadece Allah’ a kul olmak yaraşır vesselam.

Müşteri memnuniyetinde bir numaralı piliç, Erpiliç!

2013 yılı Türkiye Müşteri Memnuniyeti
Endeksi'nde et ve tavuk ürünleri sektörünün
1 numarası olduk. **Bizi bu onura layık gören
herkese teşekkür ederiz.**

T M M E
Türkiye Müşteri Memnuniyeti Endeksi

Türkiye Müşteri Memnuniyeti Endeksi (TMMME), KalDer-Türkiye Kalite Derneği ve Ka Anketim Limited Ortak Girişimi tarafından ACSI-American Customer Satisfaction Index, CFI-Clare Fornell International National Quality Research Center ve Michigan Üniversitesi İktisadi ve Sosyal Bilimler Fakültesi tarafından yürütülmektedir. Erpiliç, TMMME 2013, Et ve Tavuk Ürünleri kategorisinde 1. sırada birinci olmuştur.



www.tmmme.org.tr

**KURU
YOLUM**

Türkiye'de ilk!*

*Geleneksel usullere uygun,
el değmeden kuru
yolum.



erpilic.com.tr

BİLGİ, TOPLUM, EĞİTİM VE İNSAN İSLAMİ BİR BAKIŞ AÇISI*

YAZAN: **Mohd Azmi ABDUL HAMİD** / Malezya İslam Teşkilatları Danışma Konseyi Başkanı
ÇEVİREN: **İbrahim PÜR** / Gazi Üniversitesi Öğretim Elemanı

■ İNSAN

İnsanoğlunun yaratılışının Kur'an' da nasıl tarif edildiğini anlamak önemlidir. Kur'an bunu şöyle tarif etmiştir. Secde Suresi 7-9. ayetlerde şöyle buyurulmaktadır:

“O (Allah) ki, yarattığı her şeyi güzel yapmış ve ilk başta insanı çamurdan yaratmıştır. Sonra onun zürriyetini, dayanıksız bir suyun özünden üretmiştir. Sonra onu tamamlayıp şekillendirmiş, ona kendi ruhundan üflemiştir. Ve sizin için kulaklar, gözler, kalpler yaratmıştır. Ne kadar az şükrediyorsunuz!”

“O (Allah) ki, yarattığı her şeyi güzel yapmış ve ilk başta insanı çamurdan yaratmıştır. Sonra onun zürriyetini, dayanıksız bir suyun özünden üretmiştir. Sonra onu tamamlayıp şekillendirmiş, ona kendi ruhundan üflemiştir. Ve sizin için kulaklar, gözler, kalpler yaratmıştır. Ne kadar az şükrediyorsunuz!”

Yine Mü'minun Suresi 12 ve 14. ayetlerde insanın yaratılışı şu şekilde anlatılmaktadır: “And olsun biz insanı, çamurdan (süzülüp çıkarılmış) bir özden yarattık. Sonra onu sağlam bir karargâhta nutfeye haline getirdik. Sonra nutfeyi alaka (aşılacak yumurta) yaptık. Peşinden, alakayı, bir parça-

cık et haline soktuk; bu bir parçacık eti kemiklere (iskelete) çevirdik; bu kemikleri etle kapladık. Sonra onu başka bir yaratışla insan haline getirdik. Yapıp yaratanların en güzeli olan Allah pek yücedir.”

1. İnsan yaratılmışların en şereflişidir.

İsra Suresi' nde (Ayet 70) “Biz, hakikaten insanoğlunu şan ve şeref sahibi kıldık. Onları, (çeşitli nakil vasıtaları ile) karada ve denizde taşıdık; kendilerine güzel güzel rızıklar verdik; yine onları, yarattıklarımızın birçoğundan cidden üstün kıldık.” buyurulmaktadır.

Lokman Suresi'nde ise (Ayet 20) “Allah' ın, göklerde ve yerdeki (nice varlık ve imkânları) sizin emrinize verdiğini, nimetlerini açık ve gizli olarak size bolca ihsan ettiğini görmediniz mi? Yine de, insanlar içinde, -bilgisi, rehberi ve aydınlatıcı bir kitabı yokken- Allah hakkında tartışan kimse-ler vardır.” Buyurulmuştur.

2. İnsanın iyi (hayır) ile kötü (şer) arasında ayırım yapabilme ve bunlardan birini seçebilme kabiliyeti vardır.

Şems Suresi' nde (Ayet 7-10) bu durum şöyle ifade edilmektedir: “Nefse ve ona birtakım kabiliyetler verene, sonra da ona iyilik ve kötülükleri ilham edene yemin ederim ki, nefsinin kötülüklerden arındıran kurtuluşa ermiştir, onu kötülöklere gömen de ziyan etmiştir.”

* Bu konuşma ÖĞ-DER'in Uluslar Arası panelden alınmıştır.

3. İnsanın öğrenme ve bilgi edinme potansiyeli vardır.

Alak Suresi' nde (Ayat 3-5): "Oku! Rabbin, en büyük kerem sahibidir. O Rab ki kalemle (yazmayı) öğretti. İnsana bilmedikleri şeyi öğretti." ifade edilmekte ve yine başka bir ayette Allah (C.C) şöyle buyurmaktadır: "Siz, hiçbir şey bilmezken Allah, sizi analarınızın karnından çıkardı; şükrediniz diye size kulaklar, gözler ve kalpler verdi."

Araf Suresi ayet 179' da bu konu şöyle ifade edilmektedir: "And olsun, biz cinler ve insanlardan birçoğunu cehennem için yaratmışızdır. Onların kalpleri vardır, onlarla kavramazlar; gözleri vardır, onlarla görmezler; kulakları vardır, onlarla işitmezler. İşte onlar hayvanlar gibidir; hatta daha da şaşkındırlar. İşte asıl gafiller onlardır.

4. İnsan mesuliyet sahibidir ve amellerinin neticesini görecektir.

Bakara Suresi 30. ayette: "Hatırla ki Rabbin meleklerle: 'Ben yeryüzünde bir halife yaratacağım.' dedi. Onlar: 'Bizler hamdinle seni tesbih ve seni takdis edip dururken, yeryüzünde fesat çıkarcak, orada kan dökecek insanı mı halife kılıyorsun?' dediler. Allah da onlara: 'Sizin bilemeyeceğinizi herhalde ben bilirim.' dedi." Buyurulmuştur.

Zelzele 7 ve 8. ayetlerde "Kim zerre miktarı hayır yapmışsa onu görür. Kim de zerre miktarı şer işlemişse onu görür." buyurulmuştur.

İsra Suresi 36. ayette ise bu konuda şöyle buyurulmuştur: "Hakkında bilgin bulunmayan şeyin ardına düşme. Çünkü kulak, göz ve gönül, bunların hepsi ondan sorumludur."

Peygamber Efendimiz (S.A.V) İmam Tirmizi' nin rivayet ettiği bir hadisinde şöyle buyurmuştur: "Kıyamet gününde insan dört şeyden sorguya çekilmedikçe Allah' ın huzurundan ayrılamaz:

Ömrünü nerede geçirdiğinden, vücudunu nerede yıprattığından, malını nereden kazanıp nereye harcadığından, bildiği ile ne amel ettiğinden." (Et-Terğib ve't-Terhib c.1, s.125.)

■ İNSAN HAKLARINA İSLAMİ BAKIŞ

Müslümanların ve İslam' ın başkaları tarafından nasıl algılandığı temelinde insan hakları konusunu bu bildiriye dahil ettik. İnsan Hakları Evrensel Beyannamesi "evrensel" olarak ifade edilmektedir. Ancak, şurası inkar edilmez bir gerçektir ki, bu durum son üç yüz yıl içinde batı dünyasının tarihi eğilimleri doğrultusunda şekillenmiştir. Beyannamenin doğrulanmasına yardımcı olacak olan bireysel hümanizmanın belli bir felsefi antropolojisini uygulanmaktadır.



Deklarasyonun seküler dayanağı ve kapsamı Batılılar ve Batılı olmayan ülkeler (pek çok Müslüman ülke dahil) tarafından popüler hale getirilmiştir. Bu da dinin insan hakları söylemiyle uyumlu olmadığı ve ona ters olduğunu, ayrıca İslam dünyasında herhangi bir yönünün bulunmadığını var saymaktadır. Bu deklarasyonla uyumlu olmayan ve genelde dinler tarafından, özel olarak da İslam tarafından iddia edilen hiçbir şeyin sözde medeni dünyanın bir mensubu olamayacağı düşüncesi Batı' nın problemlili bir algısından başka bir şey değildir.

Batılıların İslam ve Müslüman algısı ve batı toplumlarındaki Müslüman kadın portresi sadece bu deklarasyonun batılı metinlerinde çizilmiştir. Batılıların İslam ve Müslümanlara karşı ilgileri sadece "İslami Yenilenme", "İslami Fundamentalizm", "Salman Rüşdi Konusu", "İslam'da Kadınlar" ve "Şeriat Kanunları" ile sınırlıdır.

İSLAMİ BİR BAKIŞ AÇISI

“İslam Dünyasının” derinliğini ve çeşitliliğini anlama hala eksiklik göstermektir. Sadece seçilmiş bu konular değil, aynı zamanda Batı’ da İslam ve Müslümanlar konusunda olumsuz bir klişe oluşturularak Batı medyası ya da popüler literatürde tarafgir bir görüş ortaya konulmaktadır.



Şüphesiz ki Müslümanlara karşı uyguladıkları bu derin nefret ve iki yüzü, çifte standartlı uygulamalarıyla bu deklarasyon, Batı’ nın Müslümanlar üzerindeki insanlık dışı ve adil olmayan zulmünü haklı çıkarmak için bir araçtan başka bir şey değildir. Dünyanın her yerinde, Müslümanlar ve İslam, Müslümanlara karşı derin bir ön yargı barındıran Batı’ da kara koyun haline dönüştürülmüştür. Bu deklarasyon İslam’ a karşı zaten mevcut olan ön yargılı görüşlerin referansı olarak kullanılmaktadır.

■ TOPLUM

İslam’ da toplumun önemi açıktır. İnançlı bir topluluk için kullanılan terim cemaattir. Cemaat dini ve sosyal bir terimdir. Bu toplumun da şeriat ile ilgisi vardır. İslam’ ın yönetim biçimi olan şeriat aynı zamanda İslam’ ın ulaşmak istediği gelişmiş toplum vizyonudur.

Bir Müslüman toplumu ne milliyetçi, ne de seküler olur. Kendilerine bir ülkeyi yönetmek için fırsat verildiğinde bir devlet olarak onların egemenliğinin itici gücü inanç sistemleridir. Bir topluluk olarak Müslümanlar yetenekli, kendi

kendine yeten bir toplum biçiminde kendilerini diğer toplumlardan ayırmalıdır. Cemaatin anlamı şudur: Mükemmel, kendi kendine yeten, bir lider altında, Kur’an ve Sünnet tarafından düzenlenmiş ve disiplin altına alınmış bir topluluk.

■ BİLGİ

Bilgiden kasıt bilinen dünyadaki şeylerin tamamı, birçok biçimde sunulan bir araya getirilmiş verilerin, gerçeklerin ve malzemelerin organize olmuş biçimdir. Bilgiyi bir araya getirerek belli bir oranda onu edinmiş oluruz. Ancak buna erişmek demek insanoğlunu ve toplumu aydınlatacak bilgiye ulaşmış oluruz anlamına gelmez.

İslam’ da bilgili olmak derken, Allah’ ın yeryüzündeki halifesi olarak insanoğlunun durumuyla ilgili bilgiye ulaşmak kastedilir. Eğer Müslümanlar olarak kendi görevlerini bilmeyen kadın ve erkek kalıbına dökülerek işlenirse, bu durumdaki bilgi nitelikli bilgi olarak düşünülemez.

Eğer Müslümanlar olarak kendi görevlerini bilmeyen kadın ve erkek kalıbına dökülerek işlenirse, bu durumdaki bilgi nitelikli bilgi olarak düşünülemez.

Bilginin önemi Kur’an’da pek çok ayette inkar edilemez bir değer olarak verilmektedir. İnançlı insanların özelliklerinden birisi de bilgili olma biçiminde verilmektedir.

Yüce Allah (C.C) buyuruyor ki; “Yoksa geceleyin secde ederek ve kıyamda durarak ibadet eden, ahiretten çekinen ve Rabbi’ nin rahmetini dileyen kimse (o inkarcı gibi) midir? (Resûlüm!) De ki: Hiç bilenlerle bilmeyenler bir olur mu? Doğrusu ancak akıl sahipleri bunları hakkıyla düşünür.” (Zümer Suresi Ayet 9).

Ruh ile ilgili sorulan sorularla ilgili Cenab-ı Allah buyuruyor ki: “Sana ruh hakkında soru sorarlar. De ki: Ruh, Rabbi’ min emrindendir. Size ancak az bir bilgi verilmiştir.” (İsra Suresi, Ayet 85).

“İşte haksızlıkları yüzünden çökmüş evleri! Anlayan bir kavim için elbette bunda bir ibret vardır.” (Neml Suresi, Ayet 52)

“İşte biz, bu temsilleri insanlar için getiriyoruz; fakat onları ancak bilenler düşünüp anlayabilir.” (Ankebut Suresi, Ayet 43)

“İnsanlardan, hayvanlardan ve davarlardan da yine böyle türlü renkte olanlar var. Kulları için- den ancak âlimler, Allah’ tan (gereğince) korkar. Şüphesiz Allah, daima üstündür, çok bağışlayan- dır.” (Fatır Suresi, Ayet 28).

“Gerçek hükümdar olan Allah, yücedir. Sana O’ nun vahyi tamamlanmazdan önce Kur’an’ ı (oku- makta) acele etme ve “Rabbim, benim ilmimi artır.” de. (Taha Suresi, Ayet 114).

Peygamber Efendimiz (S.A.V.) şöyle buyurmuş- tur: “İlim öğrenmek her Müslüman üzerine farz- dır.” (Tirmizi, 218).

“Kim ilim talep etme isteğiyle bir yol tutarsa, Al- lah onun yolunu cennete ulaştırır. Melekler ilim talebesine, hoşnutlukla kanatlarını sererler. Mu- hakkak ki âlim için göklerde ve yerde bulunan- lar istiğfar dilerler. Hatta denizdeki balıklar bile. Âlimin âbide (ibadet eden kişiye) üstünlüğü, ayın (bazı rivayetlerde ‘dolunay halindeyken’) diğer yıldızlara üstünlüğü gibidir. Şüphesiz ki âlimler nebilerin varisleridir. Nebiler dinar veya dirhem miras bırakmazlar. Onlar sadece ilmi miras bı- rakırlar. Kim bu mirası alırsa çokça nasip almış demektir.” (Sünen-i Ebu Davut, Hadis No 3634).

■ EĞİTİM

Bizim üzerinde durduğumuz en önemli konu, bizim eğitimimizin bizi nereye götürdüğü ve gelecek nesiller için ne tür bir topluma dönüşü- yor olduğumuzdur. Güncel konularla donanmış öğrenciler ve bilgi elde etmek amacıyla bugün odaklandığımız nokta, aydınlanmış bir toplum için arzu edilen hedefe ulaşma varsayımdır. An- cak şunu kabul etmemiz gerekiyor ki, bugün bize sunulan ve bizden erişmemiz istenen hedefler yanlış gösterilmekte ve oluşturduğumuz medeni-

yetin aslında aşılamamız gereken ve bir toplumu toplum yapan değerlerimizi tahrip ettiğini de bil- mek zorundayız. Eğitim ve teknolojiye ileriye- me yoluyla bireysel ve materyalist yaşam biçimini güçlendirmek memnuniyet ve güvenlik getirme- miştir. Mananın kaybolması, zihnin karıştırılması ve manevi değerlerden mahrum kalma mevcut eğitimin en temel sıkıntılarından birkaçıdır.

Eğer daha çok sayıda insanın iş bulabileceği bir eğitime sahip olan toplumdan bahsediyorsak, burada karşımıza apaçık bir gerçek çıkmaktadır. Günümüzde artık çok daha fazla sayıda genç iş arar halde ve iş imkanları da gittikçe azalmakta ve bu gençleri kasvetli bir gelecek beklemekte- dir. Bu durum sadece gelişmekte olan ülkeler için değil, aynı zamanda gelişmiş diye bilinen ülkeler için de geçerlidir.

Günümüzde artık çok daha fazla sayıda genç iş arar halde ve iş imkanları da gittikçe azalmakta ve bu gençleri kasvetli bir gelecek beklemektedir.

Toplum, teknoloji ve bireylerle ilgili eğitim hak- kında konuşmak gerekirse, asıl konu ne tür bir toplum oluşturduğumuzdur. Günümüz gerçeği, toplumların ilham aldıkları hedefler onları ulaş- mak istedikleri noktaya götürmediğidir. Sanki bugünkü eğitim ve teknoloji insanları düzgün ve medeni bir yaşam biçiminden saptırmış ve yanlış yöne doğru götürmektedir. Teknolojiye dayalı bir toplum, insanları ve toplumları zengin ülkeler ta- rafından çerçevesi çizilen kalkınmışlık modelince belirlenen hedeflere doğru itmektedir. En önde olma, yüksek gelirli bir toplum haline gelme, zen- ginler kulübüne dahil olma milli politikaları bile etkilemektedir.

Bütün bunlar mevcut eğitimin ortaya çıkardığı meyvelerdir. İnsanlığın önünde net bir istikamet bulunmamakta, ilerleme ve kalkınma yarışına girmiş ruhsuz bir toplum haline dönüşmektedir.

İSLAMİ BİR BAKIŞ AÇISI

■ BURADAN NEREYE GİDİYORUZ?

Öncelikle yaratılış gayemizi çok iyi bilmemiz gerekir. Bunun referansının da İslam olması gerekir. İslam'ın temel amacı cennette Cemalullah'ı görmek ve ebedi hayatı, hem fiziksel hem de ruhsal olarak yaşamaktır.

İnsan Allah'ın yarattıkları arasında en şereflişidir ve meleklerden daha üstündür. Müslümanların en kutsal görevi de diğer insanlara İslam inancını anlatmak ve şerefe onların da layık olmasına vesile olmaktır. İslam inancından İslam'ın tek doğru din ve kurtuluşa götüren tek yol olduğu konusunda sarsılmaz bir iman vardır. Bu inançtan, bu nimeti başkalarıyla paylaşma duygusu neşet etmektedir. İdeal insan toplumu İslam inancının olduğu toplumdur.

İnsan Allah'ın yarattıkları arasında en şereflişidir ve meleklerden daha üstündür. Müslümanların en kutsal görevi de diğer insanlara İslam inancını anlatmak ve şerefe onların da layık olmasına vesile olmaktır. İslam inancından İslam'ın tek doğru din ve kurtuluşa götüren tek yol olduğu konusunda sarsılmaz bir iman vardır. Bu inançtan, bu nimeti başkalarıyla paylaşma duygusu neşet etmektedir. İdeal insan toplumu İslam inancının olduğu toplumdur.

Biz de inanıyoruz ki, eğitim ve toplumsal kalkınma Kur'an'da ve Sünnet'te yol gösterildiği gibi Allah'ın (C.C.) emirlerini yerine getirecek bir toplum ve devlet için birer araçtır. Eğitim odaklanması gereken temel bir süreçtir ve burada başarısız olunması demek İslam'ın hedeflerini gerçekleştirmede başarısız olunması anlamına gelmektedir. İnsanın ve dolayısıyla toplumun şekillenmesini temin etmek ancak etkili bir eğitim sistemiyle gerçekleşecektir.

İslami eğitimin idealleri konusunda Gazali'nin sıraladığı hedeflerin doğru olduğuna inanıyoruz. İmam-ı Gazali İslami eğitimin amaçlarını şu şekilde sıralamıştır:

1. Çocuklara Kur'an'ı, peygamberlerin, elçilerin hayatlarını ve şeriatı öğretmek,
2. Onlara ebeveynlerine itaati, öğretmenlerine ve yaşlılara saygı duymayı öğretmek,
3. Davranış ve tavırlar taklitle benimsendiği için onları kötü arkadaşlıktan uzak tutmak,
4. İyi bir amel işlediklerinde onları toplum olarak övmek ve ödüllendirmek; kötü bir amel işlediklerindeyse onlara bunun yanlışlığını tek başına olduklarında söylemek. Toplum önünde, özellikle de arkadaşlarının önünde onları küçük düşürmemek. Ayrıca tevazu sahibi olmalarında yardımcı olmak,
5. Onları dirençli ve sabırlı olmaya alıştırmak,
6. Onları zor bir hayata alıştırmak, kolay ve rahat bir hayata değil,
7. Hakarete, küfürle veya boş konuşmalarına izin vermemek,
8. Hırsızlık, sadakatsizlik, müstehcen konuşma, haksız kazanç gibi yanlışlara ve günahlara karşı onları uyarmak,
9. Bedensel olarak zinde olmaları için spor yapmalarını sağlamak; ancak bunların İslami görevlerini engellemeden ve eğitimi yerine getirdikten sonra yapmaları konusunda tavsiyede bulunmak,
10. İyi ya da kötü, öğretilen her şey onların zihinlerinde yer edeceğinden, zihinleri daha taze ve saf durumda oldukları için doğduklarından itibaren onların eğitimiyle yakından ilgilenmek,

Bütün bunları şu anda karşılaştığımızla mukayese edin. Bu, bize toplumumuzu nasıl yönlendireceğimiz konusunda bir bilgi verecektir. Sadece Batı'nın eğitim sisteminin sürekli köleleri olarak körü körüne takip ederek değil; bilakis Cenab-ı Allah'ın Bakara Suresi 138. ayette ifade ettiği gibi "Allah'ın (verdiği) rengiyle boyandık. Allah'tan daha güzel rengi kim verebilir? Biz ancak O'na kulluk ederiz (deyin)" ilahi emri doğrultusunda kendi hedeflerimizi unutmadan amacımıza ulaşabiliriz.



EĞİTİMDE MODEL ARAYIŞI

Tacettin ÇETİNKAYA - Eğitimci

Bizden öncekiler; Prof. Dr.Nurettin Topçu, Ord. Prof. Dr. Ali Fuat Başgil, Cemil Meriç ve günümüze kadar olan sürece damgasını vuran Prof. Dr. Necmettin Erbakan Hocamız Milli Eğitim meselesine milli bir dava olarak yaklaştılar. Meseleyi “**MAARİF DAVAMIZ**” diyerek sundular. Topyekun milletçe, hep beraber bu davaya omuz vermek gereğini ifade ettiler. Bu nedenle “Maarif Davamız”ı hep beraber müzakere edeceğimiz bir çalışmayı Türkiye’nin ilk araştırma kuruluşu olan ESAM başlattı.

ESAM (Ekonomik ve Sosyal Araştırmalar Merkezi) 03-04 Mayıs 2014 tarihlerinde “**TÜRKİYE’NİN MİLLİ EĞİTİM SİSTEMİ: DÜNÜ, BUGÜNÜ VE GELECEĞİ**” konulu Milli Eğitim Sempozyumu’nda ülkemizin mevcut eğitim sistemini müzakereye açtı.

Sempozyuma üniversitelerimizin değerli akademisyenlerinin yanı sıra, siyaset adamı, Milli Eğitim Bakanlığı yönetici ve bürokratları, eğitim sendikaları, sivil toplum kuruluşlarının yöneticileri, okul yöneticileri ve öğretmenler katılarak ülkemizin eğitim sorunlarını dile getirdiler.

Sempozyumun koordinatörü olarak sunuş ko-

nuşmamdan sonra Genel Başkan Recai Kutan Bey’in açış konuşmasıyla sempozyum yüksek katılımlı olarak gerçekleşti.

ESAM’ın Milli Eğitim Sempozyumu önümüzdeki yıllarda da yapılacak. Bu birincisi, bir durum tespiti mahiyetinde olup nihai hedef; temel milli ve manevi prensiplerimize ve ruhumuza uygun bir milli eğitim modeli oluşturmak olacaktır.

Yayına dönüştürülecek olan tebliğlerde ana hatlarıyla şu hususlar öne çıktı:

Fertlerin eğitimi her toplum için hayati öneme sahiptir. Bir milletin en büyük gücü eğitilmiş insan gücüdür.

Milletin dünya görüşü ve değer ölçülerini yansıtan esaslara göre eğitilmiş fertler, milli değerlerini harekete geçirerek ülkenin kaynaklarını verimli kullanırlar.

Milletin dünya görüşü ve değer ölçülerini yansıtan esaslara göre eğitilmiş fertler, milli değerlerini harekete geçirerek ülkenin kaynaklarını verimli kullanırlar.

EĞİTİMDE MODEL ARAYIŞI

Milli değerlerle bilgiyi birleştiren eğitimli fertler, sosyal hayatta yardımlaşma ve dayanışmayı artıran ortak paydaları öne çıkarırlar, toplum ile devletin bütünleşmesine ortam hazırlarlar.

Toplumumuz fertlerin eğitime önem verdiği dönemlerde iktisadi ve sosyal gelişme hızlı olmuş; toplumsal yardımlaşma ve dayanışma artmış ve devlet güçlenmiştir.

Fertlerin eğitimi ihmal edildiği ve eğitim sisteminin bozulduğu dönemlerde iç çatışmalar artmış ve devlet zayıflamıştır.

Bugünkü Milli Eğitim sistemimiz ülkemizin ihtiyaçlarını karşılamada yetersiz kalmıştır. Milletimizin ortak dünya görüşü ve değer ölçülerini yansıtmamaktadır.

Bu çelişkili eğitim sistemiyle erdemli bir toplum inşa edemeyiz, güçlü bir devlete sahip olmamız mümkün olmaz.

Bugün Türkiye'nin bir numaralı meselesi, milletimizin değer ölçülerine dayalı "Hak Merkezli Yeni Bir Milli Eğitim Sistemini" geliştirmek ve uygulamaya koymaktır.

Türkiye, bugün sahip olduğu tarihi müktesebatı, ulaştığı bilgi düzeyi ve deneyimlerine dayanarak yepyeni bir milli eğitim sistemi geliştirebilir.

Milletimizin dünya görüşü, ortak değerler ölçüleri ve günümüzün gelişmeleri göz önünde bulun-

durularak geliştirilen yeni bir eğitim sistemi ile ülkemiz bu açıdan coğrafyamızda örnek ve önder ülke haline gelebilir.

Bu günkü eğitim sistemi, derslere önem vermekte, öğrenciyi ihmal etmektedir.

Eğitim sistemi öğrenciyi merkeze almalıdır.

Alternatif okul modelleri geliştirmeye ihtiyacımız vardır.

Öğrencinin yeni şeyler bulma ve keşfetme yetenekleri geliştirilmelidir.

Eğitim öğrencinin heyecan, araştırma ve sorun çözme kapasitesini geliştirmelidir.

Eğitim, gençlerimizde yenilik yapma azim ve gayretlerini geliştirmeli ve sorunlara ilmi çözme arayış gayretleri özendirilmeli. Taklitçilikle bir yere varılamaz.

Eğitim, gençlerimizde yenilik yapma azim ve gayretlerini geliştirmeli ve sorunlara ilmi çözme arayış gayretleri özendirilmeli. Taklitçilikle bir yere varılamaz.

Kurtarıcı beklemekle vakit geçirilmemelidir. Kendi kabiliyet ve imkânlar kullanılarak karşılaşılan sorunlara çözüm üretme yetenekleri geliştirmelidir.





Okullar terbiye mekânları haline getirilmelidir. Okul, öğrencilere adaleti, merhameti ve sorun çözmeyi öğretmelidir. İyi okul, zayıf ve imkânları sınırlı olan öğrencileri desteklemeli. Okullar öğrencilerin içini boşaltmamalı, onların azim ve iradesini geliştirmeli. Öğretmen yeterli, güvenilen ve etkileyici olmalıdır. Okul kültürü geliştirmede öğretmen aktif rol almalıdır. Lider ve etkileyici öğretmenin inancı, düşüncesi, söylem ve eylemi arasında çelişki olmamalıdır. Farklılıkları keşfeden ve farklı yaklaşımları ileri süren öğretmen desteklenmelidir. Yöneticiler ve Öğretmenler eğitim konusunda aynı derecede önemlidir.

Sempozyum Konu Başlıkları:

1. Milli Eğitim Dünya Görüşü ve Müfredatı
2. Milli Eğitim ve Hayat
3. Öğretmen – Öğrenci ve İlişkileri
4. Metotlar, Sınavlar ve Araç-Gereçler
5. Din Eğitimi ve Mesleki Eğitim

Sempozyuma katılanlar:

Saadet Partisi Genel Başkanı Mustafa Kamalak, BBP Genel Başkanı Mustafa Destici, Memur-Sen Genel Başkanı Ahmet Gündoğdu, Milli Eğitim Bakanı Nabi Avcı birer konuşma yaptılar.

Prof. Dr. Oya Akgönenç, Prof. Dr. Ali Çoban, Prof. Dr. Arif Ersoy, Prof. Dr. İsmail Doğan, Prof. Dr. Selahattin Turan, Prof. Dr. Hasan Bacanlı, Prof. Dr. Aytaç Açıkalın, Prof. Dr. Servet Özdemir, Prof. Dr. Mustafa Sıtkı bilgin, Yusuf Kaplan, Doç Dr. Mustafa Orcan, Doç. Dr. Güray Kırpık, Yrd. Doç. Dr. Bekir Gür, Yrd. Doç. Dr. Musa Öztürk, Dr. Bekir Tarık Yiğit, Dr. Bayram Yalçın, Dr. Yaşar Uğurlu, Ali Yalçın (Eğitim-Bir Sen), Abdulvahap Mete (AGD), Ahmet Akça (ÖZDER), Mustafa Aydın (ÖĞDER) Mustafa Kır (Eğitim-Bir Sen) Cemil Keskin (Birikim), Muharrem Turşucu (Gençlik Okulları), Ömer Günaydın (Aziziye okulları), Hasan Haki (Birikim Okulları), Ali Bulut (Pınar Okulları), Nuran Altunbaş (Çağrı Okulları)

“Nasıl Bir Eğitim Tasavvuru” konusunda son tebliği Yusuf Kaplan sundu.

Tam Pansiyon NARLIĞÖL

TERMAL OTEL
★★★★



Kapadokya ve İhlara Vadisinin Birleştiği Noktada
Termal Su İle Gelen Sağlık

Kapadokya, İhlara Vadisi, Güzelyurt, Saratlı,
Derinkuyu ve Kaymaklı



İLETİŞİM - ULAŞIM :

Nar Köyü 2. Km Narlı Göl / NİĞDE

T: +90 388 283 20 20 - 21 - 22

F: +90 388 283 20 25

Cep : +90 530 967 78 61

+90 554 592 30 36

www.narligolthermal.com.tr

info@narligolthermal.com.tr



AĞLAYAN CADDELER VE SOKAKLAR

Durmuş KOÇ-Şair-Yazar

Geçmişin izlerini sinesinde taşıyan, tarihlerin yazıldığı, tarihlerin okunduğu, silinmez hatıraların yaşandığı, üzerinde cenklerin yapıldığı, arzuların dile getirildiği, lokmaların paylaşıldığı, zaman zaman fikir ve düşüncelerin alınıp verildiği, neşe ve özgürlük seslerinin yankılandığı, kimi zaman da zafer naralarının atılıp haykırıldığı geçmişten geleceğe kurulan bir hasret, bir kavuşma, bir buluşma köprüsüdür, caddeler ve sokaklar.

Nice ateşlerin yanıp söndüğü, nice bülbüllerin gülsüz yuvadan döndüğü, nice insanın hasret içinde hasretle burada yaşayıp öldüğü, sessizliğin, ümitsizliğin, yalnızlığın, kimsesizliğin içten içe hissedilip yaşandığı garip, anlam dolu, hatıralardan hiç çıkmayan mekanlar...

Ne baba yiğitler, ne aslanlar, ne kadar güçlü kuvvetli insanlar geldi geçti buralardan. Bazen umutların, bazen gönüllerin köprüsü, bazen düşüncelerin aynası, bazen sanatların beşiği, bazen de sevenlerin sevgi kaşığı oldu. Çoğu zaman ki-

milerinin uğrak, kimilerinin durak, kimilerinin de firak (ayrılık) yeri oldu.

Yanıp kavrularak susuzluktan çöle, hicranlı göz yaşlarıyla kimi zaman göle döndü. Yanan umut ateşleri ansızın kopan fırtınalarla birden söndü. Gün doğdu, güneş battı, devran döndü. Hakikat güneşi karşısında gerçeklerin iç yüzü göründü. Kimileri yuvadan çıktı, kimileri yuvaya döndü. Kimileri yeniden hayat buldu, kimileri de hıçkırık gözyaşlarıyla gerisin geriye döndü. Bu caddeler ve sokaklar daha neler gördü neler...

Yıllarla, çağlarla buluşup, konuşup dertleşti. Mazlumların beşiği, gariplerin eşiği, çaresizlerin de dölüşüğü oldu. Yıllar yılı nicelerine boyun büktü. Üzerine karanlıklar çöktü. Gün doğdu, bulutlar üzerine kaç defa yağmurlarını döktü. Güneş merhametiyle her gün doğdu. Ay şefkatiyle ışık saçtı. Yıldızlar şefkat kanadını üzerine gerip tebessüm saçtı.

Evsiz barksız kalan çocukların, ağlayan inleyen kimsesiz yavrucakların, çöplüklerde ekmek top-

AĞLAYAN CADDELER VE SOKAKLAR

layan gariplerin tutunacak merhamet eli, başını sokacak sığınağı, umutsuz insanların umut ağacı, sırdaşı, can yoldaşı, candan arkadaşı oldu caddeler ve sokaklar...

Ne acılar, ne çileler çekti; ne sözler, ne fısıltılar söylendi yanı başlarında. Ama onlar hepsini görmemezlikten, bilmemezlikten, duymamazlıktan geldi. Çok şey söylenecekti ama dili yoktu. Söylese de anlayan dinleyen yoktu. Fakat derdi, tasası çoktu. Sayısızca şimşekler çaktı, kıyametler koptu garip başlarına. Kim bilir kıyamete kadar kaç kez daha kıyametleri kopacaktı? Hayatı hayatta hayat gibi yaşamayan cadde ve sokaklarda günde dört mevsim birden yaşandı. Kimileri de eller üstünde alkışlarla gitti.

Tarihin seyri içinde nice yolcular, nice hancılar geldi, geçti. Bağrında nice ateşler, nice volkanlar yandı, söndü. Buralar kimine diken oldu. Kimine yoldaş; kimine yuva oldu, kimine arkadaş, kimine kavuşma limanı oldu, kimine de ayrılık diyarı... Üzerlerinden durmak nedir bilmeyen koşuşlar hiç bitmiyordu. Birçoğunun bacaları çoktan sönmüş hiç tütmüyordu. Üzerlerinde ne kadar taşınmaz yükler taşındı. Yıllar yılı için için aşındı. Kimi zaman kalabalıkların arasında sessiz, sakın, yalnız kaldı. Üzerine atılan çöpler, kağıt parçaları, sigara izmaritleri yüreğini için için yakıyor, bir hançer misali ciğerlerine saplanıyordu. Kıvrılmış, perişan olmuş yatanlar, nara atanlar, karın tokluğuna bir şeyler satanlar, pejmürde halleriyle görenleri ağlatanlar; acılarına acı, sızılarına sızı, dertlerine dert katıyordu.

Hüzün ve kederden dolayı üzerinde dimdik duran ağaçların bile kolları kanatları kırık, boyunları bükük bir şekilde yaşıyordu. Buralarda tarihin gerçek yüzünü, bitiş ve tükenişin izini, kaybolan şefkat ve merhametin fotoğrafını okumak mümkündü. Cadde ve sokakların aynası gerçekleri gizlemiyor, örtbas etmiyor; aksine olup biten her şeyi yüksek sesle haykırıyordu. Umutları alt üst olmuş umutsuzların bir araya toplandığı şarkıları, türkülerini, sevdaları, aşkları yalan dolan olan cümbüşünde, gülüşünde için için kan ağlayan sokaklarda gezmek de, dolaşmak da çok zordu.

Bir zamanlar kavgaların, gürültülerin hiç olmadığı, her türlü korku ve tereddüdün ortadan kalktığı, canlı ve cansız herkesin güven içinde yaşadığı

cadde ve sokakları artık bulmak mümkün değildi. Artık gürültüler, kavgalar, dövüşler hat safhadaydı. Güvensizlikler, ümitsizlikler günden güne artıyordu. Bazen insanların gürültüsü rüzgarların uğultusuyla birbirine karışıyor, artık hayat çekilmez bir hal alıyordu. Buralar “Gel git”, “Kaç git”, “Terk et git” köprüsü haline gelen diyarlardı...

Artık gürültüler, kavgalar, dövüşler hat safhadaydı. Güvensizlikler, ümitsizlikler günden güne artıyordu.

Kaçsa kaçamıyor, göçse göçemiyor, bıraksa bırakamıyor, haykırsa haykıramıyor. Sadece için için gözyaşı döküyor, için için dövünüyor. Bütün olumsuzluklara rağmen olup biten her şeye sabrediyordu. Yaşanmış yaşanacak bunca gerçekler, düşünülmüş düşünülecek nice hayaller, besteleri hicranla dolu şiirler; umutsuzların umutlara sarıldığı, duyguların ve düşüncelerin karanlıklar içinde kaldığı, kabusla geçen gecelerde esrarlı rüyalara dalındığı, korkudan nefes nefese kalındığı, bütün olayların kayda girdiği, iz bıraktığı, yüzünü gösterdiği garip mi garip caddeler ve sokaklar...

Eğik baş, çatık kaş, buralarda kaynamıyor bir sıcak aş. Buzdan daha buz gibi sessiz sessiz uyuyup duran cansız taş. Ne ayak ayak ne de baş baş ne de arkadaş arkadaş. Kar etmez yaraya merhem, fayda vermez acıya ilaç. Herkes bir sevgiye, bir ilgiye, bir tebessüme muhtaç. Dur arkadaş! Gör arkadaş! Bak arkadaş! Fırtınalar içinde ne fırtınalar var. Feryatlar içinde ne feryatlar var. Nerde kaldı sevdiklerini gerçekten arayan yar? Zaman tünellerinden nice zamanlar aşıldı. Ne zorluklarla, ne çilelerle durmadan uğraşıldı. Aşk kitabı yandı, sevgi saygı defteri kayboldu, dostluk defteri yırtıldı. Umut ışığı söndü. Güven köprüsü yıkıldı. Sadakat ağacı kurudu. Yuvası olanlar yuvasına döndü. Yuvasızların gönülleri, yürekleri sızladı durdu. Gören gözler görmez oldu. Kör olan zaten görmüyordu. Sokaklar caddeler öksüz, sessiz, kimsesiz. Sokaklara düşenler bunlardan daha çaresiz. Sokakların haline bakıp kalem ağlar, kağıt ağlar, alem ağlar, kainat ağlar, cihan ağlar. Bunları görünce ruhum, bedenim, gözlerim, yüreğim hiç durmadan ağlar. Ey dost! Nerde kaldı o eski kardeşlik, o eski dostluk ve o eski sevdalar?

Durmuş KOÇ



*Gül bahçesinde bir gül,
Yahut da dikenini ol.
Sen de bir gül gibi aç,
Sen de bir gül gibi sol.*

Durmuş KOÇ samimi ve içten yazdığı özgün yazıları ve şiirleri ile farklı bir üslubu bulunmaktadır. Yazarımız Durmuş Koç'un eserlerini temin için:

Adres:Fatih Mah. Plevne Sk.No:52 Başiskele-Kocaeli

Tel:0536 6430064 -0538 3774032



EĞİTİM VE DÜNYALAR KAZANMAK – 6 ÖĞRETMEN NE ÖĞRETMİYOR?

Mustafa AYDIN-Eğitimci

Biz öğretmenler “Ben muallim olarak gönderildim.” Anlayışının varisleriyiz, olmalıyız. Millet olarak öğretmene değer veren bir topluluğuz. Bize bir harf öğretmenin kölesi oluruz anlayışı bizim öğretmene bakışımızı çok güzel özetliyor.

Ne oldu da öğretmenlerle ilgili yoğun problemler yaşıyoruz? Önemli soru budur. Cevap olarak medeniyet tasavvurumuzun zorla değiştirilmek istendiği cevabı bugün her zamankinden daha aşikâr olmuştur.

Adı millî olan eğitimimiz, millî değerlerimizden mi neşet ediyor, yoksa başka değerler mi içerisine yerleştirilmiş ve sadece adı “Millî” bırakılmış; yani marka aynı içerik farklı. Öyle görülüyor ki aynı marka ile bize batılı değerleri sistemli bir şekilde verilmek suretiyle benimsetmişler, durum halen aynı şekildedir.

İspatı mı, John Dewey maarif raporu: “Maarif Ve-

killiğinin daveti üzerine 1924’te Türkiye’ye gelecek bir iki ay kadar tetkikatta bulunan Kolombiya Üniversitesi profesörlerinden ve asrın en büyük terbiye filozoflarından Profesör John Dewey ...”^{*} raporunu yazıyor ve harfiyen uygulanıyor, sonuç:

Ülkemizde durum nedir bir bakacak olursak :“ İstanbul’un 39 ilçesindeki 154 lisede çoğunluğu lise birinci sınıfta okuyan 32 bin öğrenciyi kapsayan araştırmaya göre, her 100 öğrenciden 45’i sigara, 32’si alkol ve 9’u uyuşturucu kullandığını ifade etti. Meslek liselerinde sigara, Anadolu liselerinde ise alkol daha fazla tüketiliyor. Amerika Rowan Üniversitesi Cooper Tıp Fakültesi Psikiyatri Anabilim Dalı Öğretim Üyesi Prof. Dr. Andres Pumariaga, İstanbul Emniyet Müdürlüğü ve İl Milli Eğitim Müdürlüğü’nün davetiyle 2010-2012 yılları arasında yaptığı anketi değerlendiren Prof. Pumariaga, “Önleminizi bir an önce alın. Yoksa durumunuz Batı ülkelerinden farklı olmaz.” uyarısı yaptı.”^{**} Amerikalı profesör ne

diyor, batı eğitimi çöktü önleminizi almazsanız sizin durumunuz da aynı olacaktır. Ne yazık ki batılı materyalist eğitim reçeteleri uygulanmaya devam ediyor.

Dünyada ise, iki dünya savaşı ve milyonlarca ölü ve bitmeyen işgaller, savaşlar ve ölümler... Günümüzde sözde demokrasi ve barış götürülen dünya ve yakılmış, yıkılmış ülkeler mutsuz insanlık. Bizim kültürümüzde bir söz vardır; "vusulsüzlük usulsüzlüktendir." Yanlış vasıtalar, usullerle doğru hedefe varılamaz. Bu durum yanlış eğitimin bir sonucu değilse nedir?

Raporu incelediğinizde göreceksiniz ki; ahlaka, maneviyata dair bir tek cümle yoktur, olamaz da. Zira bu adamların ahiret inançları problemlidir, çünkü her biri materyalisttir. İçinde "önce ahlak ve maneviyat " olmayan çözümler faydasız olduğu yaşanan bu acı tecrübelerle görülmüştür. Daha büyükleri de kapıdadır.

Yapacağımız ve ivedilikle yapmamız gereken maneviyat temelli çalışmalar batıya da yenden örnek teşkil edeceğinden, insanlığın gerçek kurtuluşu için çok önemlidir. En güzel örnekleri İspanyaya kadar uzanan İslam coğrafyalarında 1000 yılı aşkın bir süredir yaşanmıştır. Formül basit: "Açılan okullarda Kur'an'ın yanında mühendislik, tıp, astronomi, mimarlık gibi dersler de görülüyordu. Bir sosyal değişim ve yeniden yapılandırma projesi olarak İslam dini köklü devrimler gerçekleştiriyor. Böylece zenginleşen toplum zekât ve fitre yoluyla servetin dengeli dağıtımı ile sosyal adalet gerçekleştiriliyordu."*** Görüleceği üzere dünya ve ahiret saadatinin çaresi maneviyatçı eğitim anlayışıdır, materyalizm değil.

Toplumda en saygın bir yeri olması gereken öğretmenler üzülererek ifade edelim ki geçinmek için ikinci üçüncü iş yapmak zorunda bırakıldığından en hafif anlatımla, nezaketsiz ifadelerle bile maruz kalabilmektedir.

Ayrıca toplumda saygın bir yeri olan öğretmenler, hükümetlerin bölüşümde adaleti sağlayamaması nedeniyle ikinci, üçüncü ek iş yapmak zorunda bırakılmaları nedeniyle toplumsal statüleri, saygınlığı da zedelenmiştir.

Toplumda en saygın bir yeri olması gereken öğretmenler üzülererek ifade edelim ki geçinmek için ikinci üçüncü iş yapmak zorunda bırakıldığından en hafif anlatımla, nezaketsiz ifadelerle bile maruz kalabilmektedir. Böyle bir ortamda saatlerce çalışmak zorunda bırakılan öğretmen güler yüzünü ve idealini kuşanıp öğrencilerin karşısına çıkabilir mi? "Fatih İstanbul'u fethetmiştir. Şehre coşkulu bir şekilde muzaffer bir komutan olarak yanındakilerle girmektedir. Bizanslı kızlar ellerinde çiçeklerle onları karşılamakta içlerinde yaşlıca ve uzun sakalı ile Akşemseddin, tabii olarak ona yönelmekte çiçekleri ona uzatmakta iken kaş-göz işaretleri ile de Fatih O'dur der işaret ederek. Fatih döner kendisine çiçekler vermek için yönelenlere der ki: Evet Fatih benim ama O benim hocamdır çiçekleri O'na veriniz." Hepimiz biliriz işte bir öğretmenin devlet büyükleri nezdinde toplumsal değeri ve bugün de olması gereken yeri.

Dün vardı bugün neden yok sorusunun en net ve kısa cevabı dün olan eğitim ve sistemi bugün yok.

Adamın biri Hoca'yı yerde bir şey ararken görür. "Hayrola, ne arıyorsunuz Hocam?" diye sorar. Hoca, "Anahtarımı kaybettim, onu arıyorum" diye cevap verince adam da kendisine yardım etmek için bir süre diz çöküp onunla beraber anahtarı aramaya koyulur. Neden sonra aramaktan bıkan adam, "Hocam, siz bu anahtarı tam olarak nerede kaybettiniz?" diye sormayı akıl eder. Nasreddin Hoca anahtarı ahırda kaybettiğini söyleyince adam köpürür. "İyi de Hocam" der, "neden ahırda aramıyorsunuz?" Nasreddin Hoca'nın cevabı hazırdır: "Orası karanlık!"

İşte karartılmış olanı aydınlatmak (Osmanlı Türkçesi ile yazılmış muhteşem mirasımız.) ve orada kaybettiğimizi aramak gerçek çözümdür. Aksi halde kaybetmeye mahkum bir gidişattan kurtulamayız.

*John Dewey, *Türkiye Maarifi Hakkında Rapor Devlet Basımevi İstanbul 1939*

**<http://www.kamudanhaber.com/meb/iste-okullardaki-korkunc-gercek-h233885.html>

***Mustafa FIRAT, *Emperyalizmin Kısacasında Türk Eğitim Sistemi IQ Kültür Sanat Yayıncılık 2008*

****İ. Halil ER, *Peygamber Efendimizin Eğitim Metodu ÖĞ-DER Yayınları 2013*



MEDYANIN TOPLUM BİLİNCİNE ETKİSİ*

**ÖĞ-DER tarafından düzenlenen Ortaokullarda ve Liselerde Din Öğretimi panelinde sunulmuştur.*

Mustafa KURDAŞ -Gazeteci

Esselamu Aleykum,

Toplantımız hayırlara vesile olsun İnşallah. Çok önemli bir konuda Şuurlu Öğretmenler Derneğimiz, böyle bir çalışmayı yaptığı için ve bizleri de hakikaten çok değerli profesör bey efendilerle aynı masaya oturttuğu için ayrıca teşekkür ediyorum.

İnşallah dilimizin döndüğünce medya ve eğitim üzerine ya da çocuğun toplumun bilincin üzerindeki bir takım noktalara 20 dakikada ne kadar değinebilirsek o kadar değinmeye çalışacağız.

Evet, öncelikle Arif Hocamızın en başta ifade et-

tiği konuşmaya bir ilave yapmak istiyorum. Bundan yaklaşık 5-6 yıl önce Cennet mekan Erbakan Hocamız İstanbul’ da bir otelde yapılan Milli Görüş Sempozyumu’ nda çok güzel bir örnek vermişti. Aslında tam da konumuz. İfsat çalışmalarını anlatırken Pakistan’ da karşılaşmış olduğu bir öğrencisiyle bir hatırasını anlattı. “Ne yapıyorsun?” deyince “İşte burada bir tez çalışmamız var.” cevabını alır. Tez konusunu Hocamız merak edip sorunca, o eski öğrencisi diyor ki “Türklerden sonra İslam” diye bir tez konusu söylüyor. Hocam o zaman hakikaten çok kızgın bir şekilde de toplantıda konuşmasına da yansıtmıştı. “Hemen gideceksin bu tez profesörünle konuşacak-

sın ve tez konunu İslam' dan sonra Türkler diye değiştireceksin." O kadar mühim ki kavramlar ve kelimelerin sağda ya da solda olması bile o kadar mühim. O yüzden bu eğitim meselesi Avrupa Birliği müktesebatlarıyla talimatlarıyla sağla sola olabilecek bir şey değildir. İşin berrak olması gerekir. Berrak akmak gerekir ve muhtevayı da su katmaksızın mümkün olduğunca oluşturmak gerekir. Bu anlamda -evet- Hocamız o gün çok güzel bir ders vermişti. İfsat neyle başlıyor. Tezlerle başlıyor. Eğitimle başlıyor. Bir kelimenin sağda solda olması ne kadar büyük bir anlam değiştirdiğini, amaç ve hedef değiştirdiğini de aslında ortaya koyuyor.

Eskiden okullarda, ilkokullar da özellikle, ortaokullarda münazaralar yapılır. Eğitim mi, çevre mi, okul mu önemlidir? gibi tartışmalar da yapıldı. Ama bugün aslında bunların birçoğu ortadan kalmıştır. Büyümüşte küçülmüş diye bir kelimemiz vardı hatırlıyor musunuz?

Eskiden okullarda, ilkokullar da özellikle, ortaokullarda münazaralar yapılır. Eğitim mi, çevre mi, okul mu önemlidir? gibi tartışmalar da yapıldı. Ama bugün aslında bunların birçoğu ortadan kalmıştır. Büyümüşte küçülmüş diye bir kelimemiz vardı hatırlıyor musunuz? Çocuklar için kullandığımız. Artık bunu kullanmıyoruz. Çünkü büyümüş de küçülmüş herkes için söylenecek, her çocuk için söylenecek bir kavram haline gelmiştir. Eskiden bir çocuk bazı özellikleriyle ön plana çıkardı. Vay derdin büyümüşte küçülmüş derdin; ama şimdi bütün çocuklar öyle. Peki bu üç yaşındaki, dört yaşındaki, beş yaşındaki çocuklar nasıl oluyor da büyüyor ve küçülüyor hepsi birden. Birileri tarafından büyültülüp küçültülüyor. Çok akıllı, çok üretken, çok pratik, çok cevap veren öyle değil mi? Hayatın daha üç yaşında içinde var olmuş. İşte burada medyayı biz ele almak zorun-

dayız. Kabul edelim ki medya sadece insanların giyimini kuşamını, ceketinin rengini, kravatının, başörtüsünün modelini, pardüsesinin kısıklığını darlığını, tıraşımızı, ceketin iki düğmeli mi, üç düğmeli mi olacağına karar vermiyor. Bunların hepsine totalde karar veriyor. Ama her şeyden önce insanın girmesi gereken kalıba, davranışlara, fikriyata, kararlara, hatta hangi siyasi partiye oy vereceğine, hatta hangi konuda tepkiyi ne kadar gösterip ne kadar göstermeyeceğine bir şekilde medya çok etkin bir şekilde işin içinde oluyor. Ve aslında eğitimi bir bakıma büyütüp de küçültten daha üç yaşında medya oluyor. Ondan sonra biz diyoruz ki, ağaç yaşken eğilir. Ama oysa evdeki çocuklar ağacın kırılmış halidir. Okula giden çocuklar ağacın kırılmış halidir. O yüzden hangi müfredatla bu işi tamir etmek mümkün olur. İşte sağlam bir müfredatla, sağlam bir okul yapısıyla, sağlam bir öğretmenin inanç ve itikat yapısıyla ve sağlam bir alternatif medya yapısıyla düzeltebilirsek düzeltebiliriz. Altını tekrar çiziyorum. Ağaçlar yaşken eğilmiyor. Artık ağaçlar kırık. Bütün fidanlar elimizde ve sınıfımızda kırık fidanlardır. Biz bunları ne yapacağız da tamir edeceğiz. Bunları yeniden aşılayacağız belki. Bunun da derdine düşmemiz gerekiyor. Şimdi ben burada size bir soru sorsam. Desem ki ismi Şaban olan kimse var mı? Siz, Evet... Kırk yaş grubunun altında ismi Şaban olan kimse var mı? Evladı Şaban olan var mı? Yok. Çünkü koyamazsınız. Bunu bir kolejde öğretmenler ve öğrenciler üç yüz, dört yüz kişi bir gruba konferans verirken sordum. Çıkmadı. Etrafınızda var mı? Bir öğretmen el kaldırdı. Var dedi. Bir öğrencimiz var. Ama o bugün burada değil. Ama o da dedi bir belediye başkanının oğlu, başka bir okuldaydı. Orda alay etmişler. Buraya geldi. Medya öyle bir etki ve güce sahip ki, insanlara çocuğuna hangi ismi koymaması gerektiğini öğretiyor. Talimatlar veriyor, bunu yapıyorsunuz. Şöyle bir camiada bile etrafımızda, yirmi yaşında, otuz yaşında, on beş yaşında ismi Şaban olan bir delikanlı yoktur. Koyamazsınız. Çünkü yetmişli,

MEDYANIN TOPLUM BİLİNCİNE ETKİSİ

seksenli yıllarda televizyon ve sinemalarla hababam sınıfı Şaban tiplmesi ile o bize eskitildi. Ve medya televizyonlar ve gazeteler bütünüyle yıllar boyu tamamen İslam' a ve manaya olan her şeyi negatif göstermeyi çok ustaca başardı. Ve öyle alışkanlıklar haline biz büründük ki, mesela bir pijamalı aktör var. Rol var. Kim oynuyor o televizyonlarda? Bilen var mı? Gaffur denilen bir tipleme var. Gaffur kim? Cenabı Allah'ın Esmâül Hüsna' sından biri değil mi? Ama öyle tepkisizleşmişiz ki oturup izliyoruz. Alay ediliyor Cenab-ı Allah' la, onun ismi üzerinden küçük düşürülüyor.

Gaffur denilen bir tipleme var. Gaffur kim? Cenabı Allah'ın Esmâül Hüsna' sından biri değil mi? Ama öyle tepkisizleşmişiz ki oturup izliyoruz. Alay ediliyor Cenab-ı Allah' la, onun ismi üzerinden küçük düşürülüyor.

Yüzde doksan dokuzu Müslüman olan bu toplulukta sessiz sessiz evinde ona mahkum ediliyor. Ve bakıyorsunuz Güner ÜMİT diye birisi vardı hatırlayanınız var mı? Bir çarkı felek programı yapıyordu ilk başlarda. Alevi vatandaşlarımızla ilgili kızıl baş kelimesini kullandı. Haklı olarak alevi vatandaşlarımız o televizyonu bastılar. Doksanlı yılların başı... Ve o adam silindi. Ama biz her şeyi kabulleniyoruz. Her şeye alıştırılıyor. İşte medyaya bir şekilde toplumları bazı şeylere alıştırtıyor. Afrika' da Asya' da fil eğitimcileri filleri nasıl eğitir bilir misiniz? Yeni doğmuş 100 kiloluk fili bir kazığa bağlarlar. Ve o kazık etrafında eğitilir ve büyür. Ama 3- 5 yıl sonra 6 ton olmuştur o fil. Hala o kazığa bağlı durur. Oysa başını kaldırsa özgür. Kimse önünde duramayacak. Ama öyle bir sistemle, izmlerle, okullarda öğretilen ideolojilerle, sapkın dinlerle hakmış gibi gösterilen ve

öğretilen; yaşayan din değil Allah katında... Sapkın dinlerle, başka izmlerle, başka başka şeylerle insanlar küçük kazıklara bağlanıyor daha okul yaşlarında. Ondan sonra da büyüdükten sonra da özgürlüğünü elde edecek, kafasını kaldıracak zaten bir düşünce kalıbı kalmamış oluyor. Medya her şeyden önce aile yapımızı bozuyor ve ailede çok ciddi bir tahribat yapıyor. Bunda da işte hep dikkat edin televizyon programları ağırlıklı olarak çocuk programlarıdır. Gençlik programıdır.

Kırk yaş üstü programların tamamı "prime time" en çok izlenen saatlerin uzağındadır. Zaten kırk yaş üstü programlarda medyanın amaçladığı hiç bir şey yoktur. Çünkü karakter oturmuş. Kanatlar oturmuş. Fikirler oturmuş. İnsanı değiştirmez ama çizgi filmler... Yani vaktimiz olsa "subliminal mesajlar" (Bilinç altına hitap eden mesajlar)'a biraz girsek. O subliminal mesajların görüntülerini aslında bir beş dakika takdim etsek. Onun üzerine biraz konuşsak. Bilinç nasıl? Bilinçaltı nedir? Bilinç nedir? Beynin sol lobu ne iş yapar? Beynin sağ lobu ne iş yapar? Niçin bilinçaltı faaliyetler yürütülmektedir? Bunlar hangi tekniklerle yapılmaktadır? Neden beynin sağ lobu üzerine bütün medya çalışmaktadır? Hatıraların, düşüncelerin, heyecanların, çocukluğun, kızgınlığın, heyecanın, sevincin, depolandığı sağ lob üzerine niçin çok ciddi bir faaliyet yapılmaktadır? Ve bilinçaltıları işgal edilerek bilinçler ya da beynin sol lobu nasıl çalınmaktadır? Bunlara aslında girebilsek. Ve sonuçta bilirsiniz ki bağımsızlık zihinde, beyinde

başlar. Beyni işgal edilerek bilinci çalınmış doğal olarak zihinleri işgal edilmiş toplumların ekonomileri, maneviyatları ve toprakları da işgal edilir. Ama biz işte çocuklarımızı, kendimizi, ailemizi ve toplumumuzu bu bilinçaltı çalışmalarından ve medyanın doğrudan etkilerinden kurtarmamız



için kafa yormamız gerekiyor. Çok konuları çok yüzeysel geçiyorum. Her biri çok örnekler teşkil eder. Subliminallerde fazla oyalanmadan örneklerle geçelim.

Beyni işgal edilerek bilinci çalınmış doğal olarak zihinleri işgal edilmiş toplumların ekonomileri, maneviyatları ve toprakları da işgal edilir. Ama biz işte çocuklarımızı, kendimizi, ailemizi ve toplumumuzu bu bilinçaltı çalışmalarından ve medyanın doğrudan etkilerinden kurtarmamız için kafa yormamız gerekiyor.

Bir anne beş çayında diğer anneye diyor ki “Benim evladım çok akıllı, çok uslu, benim çocuğum o kadar sakın ki, televizyonu bir açıyorum akşama kadar uslu uslu izliyor.” Ama o anne bilmiyor ki, iletişim fakültelerinde okutulan kitaplarda televizyon aptal kutusu olarak tanımlanır. Akıllı olan çocuk yaşına göre davranan, yaramazlığını yapan çocuktur. Şirinleri izliyor çocuk, çok masum... Hepimizin sevdiği bir çizgi filmidir. Ama şirinlerde bir ideoloji verilir daha 3 yaşındaki 5 yaşındaki çocuğa... Komin hayat... Kominizimdir. Mutlu bir hayat vardır. Bu mutlu hayatın içerisinde birçok meslek grupları vardır az çok. Ama bu mutlu hayatın içerisinde din hiçbir şekilde yoktur. Komin hayatta... Mutlu hayatta... Din Kargamelle temsil edilir. Dikkat ederseniz siyah cübbesi ve beyaz çizgisi ile kiliseyi temsil eder. Dini temsil eder. Mutlu bir hayatı yok etmek üzere azmanı ile birlikte faaliyette olan bir çizgi filmidir bu. Çok masum bir şekilde oturup izleriz biz çocuklarımızla. Azman bile Hz. Azrail’ den türetilmiş bir isimdir. Ya da Tom ve Jerry izleriz. İşte orda da Kapitalizm büyük harflerle öğretilir. Üç yaşından beri sürekli tekrarlar. Büyük olan küçük olanı kovalar. Güçlü olan zayıf olanı yemek üzere kurgulanmıştır. Tom ve Jerry izleyen çocuk üç yaşındaki beş yaşındaki çocuk, yirmi yıl sonra yirmi beş yaşına gelip de şu Ankara’ nın en işlek caddesinde Kızı-

lay’ da bir beyaz eşya dükkanı ya da herhangi bir iş yeri açsa ilk yapacağı şey nedir? Komşu olan ya da karşı caddesinde olan rakibi aynı firmayı, onu, nasıl yok ederim planlarını yapmakla meşgul olur. Çünkü o Tom ve Jerry ile büyümüştür. Büyümesi gerekir. Büyük olanın da küçük olanı yemesi gerekir. Peki Fatih Sultan hazretlerinin esnafı nasıldı? Tebdili kıyafet İstanbul sokaklarında bir alış veriş yaptığı zaman, ikinciye istediği zaman o esnaf ne diyordu? Ben siftahımı yaptım. Diğer komşuya gidiniz diyordu. Bugün esnafa bir şey sorup da yok dediği zaman, aradığım şeyi nerede bulurum diye sorduğumuzda üç blok ötedeki yeri bile göstermez size. İşte bu bir şekilde bizim temel sorunumuzdur. Yetmişli yıllarda, seksenli yıllarda, doksanlı yıllarda medya, televizyon, tiyatro, sinema birçok alanda ailede hedefe hep anneyi koymuştur. Anneyi alçaltmış. Anneyi bedensel ve cinsel istismara tabi tutmuş. Yeşil çam filmlerindeki başrol oyuncusu kadın, hep kötü yola düşürülmüş. Sonra da onurlu bir erkek tarafından kurtarttırılmıştır. Bu anneye hakarettir baktığınız zaman. Fakat bu toplum bunları otuz yıl izledi, değil mi? Ama iki binli yıllarda iş değişmiş, medyanın hedefinde doğrudan baba vardır. Dikkat edin bütün dizilerde en iyi rol biçilen başrol aktör erkek... Eşini aldatan insandır. Hırslı insandır. Zengin olma hırsıyla yaşayan insandır. Ve idoldür bunlar. İyi rolleri de söylüyorum size. Sonra biz diyoruz ki boşanmaları konuşuyoruz. Hakikaten çığ gibi büyüyor. Birçok nedeni de vardır; ama boşanmak medya üzerinde öğretilmiş eğitilmiştir. Bütün dizilerde boşanma mutlulukla sonuçlanan, farklı yeni dünyalara kapı açılan etken olarak gösterilmektedir. Boşanma belli hassasiyeti olan toplulukların -imanı inancı ve yaşantısı olan topluluk olarak bizlerin-, diğer kesimlerde bile ayıp olan bir şeyken otuz yıl önce, bugün ehli salah insanların çevresinde bile mutlaka bir boşanma hadisesi vardır. Bugün bu kabul görür bir şey olmuştur. Bize hep bir şeyler öğretiliyor. Ve bir şeylere alıştırıyoruz. Filler gibi... Ve gençliğimizin önüne öyle diziler konuluyor ki, eğitim ve okul hayatı kız ve erkek arkadaşlığı et-

MEDYANIN TOPLUM BİLİNCİNE ETKİSİ

rafında döndürülüyor. Bütün gençlik dizilerinde -siz biliyorsunuz- eğitim ve okul kız-erkek arkadaşlığı üzerinden gidiyor. Eğitim ve okuldan artık bu anlaşılıyor. Bu doksanlı yıllarda böyleydi de, iki bin on üçlü yıllarda son iktidar döneminde bu farklı mı? Hayır. Çok daha büyük... Çok daha fecaat... Televizyonların patronları değişti de bu olaylar değişti mi? Hayır. Daha daha büyüyor. Ve bu toplumun yıkımıdır. Kırılan ağaçları, kırılan fidanları tamir etmek eğitim sisteminde daha da zorlaştırılmaktadır. Sihirli annem diye de bir çocuk dizisi var. Biliyorsunuz değil mi? Orda baba rolünü kim oynuyor? Biliyorsunuz değil mi? Bir köpeğe oynattırıyorlar. Babalarda 5 yaşındaki çocuklarını alıyorlar ve izliyorlar. Asında ilk baktığınız zaman, ne olacak büyük algısıyla bir şey yok diyorsunuz. Ama beş yaşındaki çocuk algısına inmek lazım. Babanın hangi gözle öğretildiğine bakmak lazım. Ve bir köpek bir baba rolünü oynuyor. O köpeğinde adı tesadüf değil! O köpeğin adı Tacettin' dir. Medyada hiçbir şey tesadüflerle oluşan şeyler değildir. İnsanlara sürekli bir şeyler öğretilmektedir. Sübliminal mesajlara gençlerimiz ve çocuklarımız o kadar çok maruz kalıyor ki, ergenlik yaşı on üç, on dörtlerden onlara kadar düşmüştür. Bu yeni neslin zayıflatılması çalışmasıdır. Belli bir biyolo-

jik yaşa gelmeden sürekli sübliminal mesajlarda pornografik ve ahlaksızlık işlenilerek ergenlik çağı düşürülmekte ve okula giden çocuklar açısından daha karakteri oturmadan hormonal büyüme tetiklenmektedir. Bu yüzden gençlerin çoğu az çok ruhsal sıkıntılar yaşamaktadır. Bunun da altını çizmiş olayım. Bu açıdan medya önemli ve medya etkilidir.

İşte Türkiye' de tekrarın gücünü en iyi kullanan kimdir diye sorsam; ben alacağım cevabın Merhum Prof. Dr. Necmettin ERBAKAN Hocamız olacağını çok iyi biliyorum. Kırk yıldır hep aynı şeyi söyleyerek 3 nesli birbirine aynı heyecanla bağlayan insan sadece tekrarın gücü... Hakkı tekrar ederek... Ama medyanın gücü hep yalanı tekrar ederek gelmiştir.



yapması gerekiyorsa iki şıkka indirir. Şansını yüzde elliye çıkartır. Ama genellikle yanlış cevap doğruya en yakın olan cevaptır. Toplumlara medya bu yanlış cevapları çok ustaca işaretlettiriyor. Ve böyle bir toplum ve böyle bir siyasi arena ya da etkisizleştirme ve çocuklarımızı bizden koparan, okuldan koparan, eğitimden koparan bir hal halini alıyor.

Kur'an'dan

ALLAH YOLUNDA CİHAD VE SADAKAT

Allah insanı, yeryüzünde ilahi hükümleri yaşasın ve yaşatsın diye yaratmıştır. Bu yaratılışın özünde imtihan vardır. İnsanın dünya hayatı bir iman ve cihad imtihanıdır. Bütün peygamberler Allah yolunda hakkın hâkim batılın zail olması için cihad etmişlerdir. Peygamberimiz ve Ashab-ı Kiram da Allah yolunda cihad etmişlerdir. Çünkü cihadsız İslam yaşanmaz. Ahzap Savaşı İslam tarihinin en sıkıntılı savaşlarından birisidir. Bu savaşta insan manzaralarını Kur'an bize haber veriyor. Okuyalım ve duracağımız yeri doğru belirleyenlerden olalım.

AHZAB SURESİ

Ayet 9: Ey iman edenler! Allah'ın size olan nimetini hatırlayın; hani size ordular saldırmıştı da, biz onlara karşı bir rüzgâr ve sizin görmediğiniz ordular göndermiştik. Allah ne yaptığınızı çok iyi görmekteydi. Ayet 10: Onlar hem yukarıınızdan hem aşağı tarafınızdan (vadinin üstünden ve alt yanından) üzerinize yürüdükleri zaman; gözler yıldı, yürekler gırtlığa geldiği ve siz Allah hakkında türlü türlü şeyler düşündüğünüz zaman; Ayet 11: İşte orada iman sahipleri imtihandan geçirilmiş ve şiddetli bir sarsıntıya uğratılmışlardı. Ayet 12: Ve o zaman, münafıklar ile kalplerinde hastalık (iman zayıflığı) bulunanlar: "Meğer Allah ve Resulü bize sadece kuru vaatlerde bulunmuş diyorlardı." Ayet 13: Onlardan bir gurup da demişti ki: "Ey Yesribliler (Medineliler)! Artık sizin için durmanın sırası değil, haydi dönün!" İçlerinden bir kısmı ise: "Gerçekten evlerimiz emniyette değil." diyerek Peygamber'den izin istiyordu; oysa evleri tehlikede değildi, sadece kaçmayı arzuluyorlardı. Ayet 14: Medine'nin her yanından üzerlerine saldırılsaydı da, o zaman savaşmaları istenseydi, şüphesiz hemen savaşa katılırlar ve evlerinde pek eğlenmezlerdi. Ayet 15: Yemin olsun ki daha önce onlar, sırt çevirip kaçmayacaklarına dair Allah'a söz vermişlerdi. Allah'a verilen söz mesuliyeti gerektirir. Ayet 16: (Resulüm!) De ki: "Eğer ölümden veya öldürülmekten kaçırıyorsanız, kaçmanın size asla faydası olmaz! (Eceliniz gelmemiş ise) o takdirde de, yaşatılacağınız süre çok değildir." Ayet 17: De ki: "Allah size bir kötülük dilerse, O'na karşı sizi kim korur; ya da size rahmet dilerse (size kim zarar verebilir)? Onlar, kendilerine Allah'tan başka ne bir veli bulurlar ne de bir yardımcı." Ayet 21: Yemin olsun ki, Resulullah, sizin için, Allah'a ve ahiret gününe kavuşmayı umanlar ve Allah'ı çok zikredenler için güzel bir örnektir. Ayet 22: Müminler ise, düşman birliklerini gördüklerinde: "İşte Allah ve Resul'ün bize vadettiği! Allah ve Resulü doğru söylemiştir." dediler. Bu (orduların gelişi), onların ancak imanlarını ve Allah'a bağlılıklarını arttırdı. Ayet 23: Müminler içinde Allah'a verdikleri sözde duran nice erler var. İşte onlardan kimi, sözünü yerine getirip o yolda canını vermiştir; kimi de (şehitliği) beklemektedir. Onlar hiçbir şekilde (sözlerini) değiştirmemişlerdir. Ayet 24: Çünkü Allah sadakat gösterenleri sadakatları sebebiyle mükâfatlandırarak, münafıklara -dilerse- azap edecek yahut da (tövbe ederlerse) tövbelerini kabul edecektir. Şüphesiz Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. Ayet 72: Biz emaneti, göklere, yere ve dağlara teklif ettik de onlar bunu yüklenmekten çekindiler, (sorumluluğundan) korktular. Onu insan yüklendi. Doğrusu o çok zalim, çok cahildir. Ayet 73: (Allah bu emaneti insana vermek suretiyle), münafık erkeklerle ve münafık kadınlara, müşrik erkeklerle ve müşrik kadınlara azap edecek, inanan erkeklerin ve inanan kadınların da tövbesini kabul buyuracaktır. Allah bağışlayandır, merhamet edendir.

MÜSLÜMAN TOPLUMLARDA KÜRESELLEŞME, EĞİTİM POLİTİKALARI VE MÜFREDATLAR

YAZAN: **Prof. Dr. Mohammad Akhtar SIDDIQUI** / Jamia Millia Islamia, Yeni Delhi, Hindistan

ÇEVİREN: **İbrahim PÜR** / Gazi Üniversitesi Öğretim Elemanı



Eğitim, günümüz toplumlarında bireylerin bilgilendirilmesi, uygarlaşması ve sorumlu vatandaşlar olması için en önemli kurumlardan birisidir. Bir çocuğun doğuştan gelen kabiliyetlerini keşfetmeden bir beşeri süreçtir. Bu süreç içerisinde birey kendi bilgisini oluşturur ve mutlu bir hayat sürmesi, kendi kültürünü koruyarak sonraki nesillere aktarması, bunu yaparken de toplumunu kalkındırması için gerekli beceri ve tutumları geliştirir. Sürekli bir bilgi akışı gerektiren çağdaş dünyada birey, hayatı boyunca resmi kurum ortamının ötesinde de bilgi ve beceri edinmeye devam eder ve bu da eğitilmiş insan

beyinleri oluşturmada bilgi ve iletişim teknolojilerinin yardımıyla daha çabuk olmaktadır.

Teknoloji, bugün ilim tahsil edenleri, öğretmeniyle yüz yüze bir temas halinde eğitim alma ihtimalini büyük oranda azaltmıştır. Herhangi bir eğitim ortamında meydana gelen öğrenim çevresi, hem toplumun amaçları ve ihtiyaçlarının yanı sıra kendi öğrenim amaçlarını besleyecek olan farklı yaş grupları için ortaya konulan müfredatlara hem de bu müfredatın bu amaçla hazırlanmış eğitim personeli tarafından uygulamaya konulan yöntemlere bağlıdır. Müfredat,

MÜSLÜMAN TOPLUMLARDA KÜRESELLEŞME, EĞİTİM POLİTİKALARI VE MÜFREDATLAR



devlet tarafından gençlerin eğitimi için amaçlar, öncelikler, eğitim fırsatları, süre gelen sosyo-ekonomik çevre, öğrencilerin ihtiyaçları ve ilgilerine belirlenen şartlar olarak tanımlanır. Müfredatın devletin bu konudaki vizyonunu ve politikasını yansıtmasının yanı sıra, aynı zamanda iktidardakilerin hegemonyasını devam ettirebilmeleri için kullanılan siyasi bir devlet aracı olarak kullanılma potansiyeli de bulunmaktadır. Müfredatla ilgili deneyimler genelde müfredatta gerçekler, normlar, değerler, beceriler, teknikler, diller, geçmişin kalıntıları, gelenekler, inançlar, hizmetler ve uygulamalar gibi konuları ihtiva etmektedir.

Eğitimin öncelikle ve evrensel hedeflerinden birisi de genç bireyleri iyi bir insan haline getirmek, onları farklı sosyo-kültürel, ekonomik ve etnik geçmişleri olan kişilerden oluşan bir toplum haline getirerek başkalarıyla huzur içinde ve işbirliği halinde nasıl yaşayabileceklerini öğretmektir.

Eğitimin öncelikle ve evrensel hedeflerinden birisi de genç bireyleri iyi bir insan haline getirmek, onları farklı sosyo-kültürel, ekonomik ve etnik geçmişleri olan kişilerden oluşan bir toplum hal-

ne getirerek başkalarıyla huzur içinde ve işbirliği halinde nasıl yaşayabileceklerini öğretmektir.

Çağdaş toplum, milli hükümetler tarafından takip edilen küreselleşme politikaları yüzünden sınır aşan ekonomik etkinliklerden çok büyük oranda etkilenmektedir. Liberalleşme sınır aşan ekonomik entegrasyona, arz ve talep dengelerindeki pazar ve üretim entegrasyonuna katkıda bulunmaktadır. Bunun yanı sıra, küreselleşmenin hızı çok uluslu şirketlerin istilası nedeniyle biraz yavaşlamıştır. Bu anlamda da materyalizmi ya da para talebini hayatın tüm safhalarına yayılmasına neden olmuştur. Bireylerin bir toplum sorumluluğunun bulunduğu sivil toplum kuruluşları olan normlar ve değerler, erozyona uğramaktadır. Sonuç olarak hedonizm (hazcılık) gençler arasında hızla yayılmaktadır. Piyasa ekonomisi ve küreselleşme, dünyada eğitimi etkilemektedir. Sadece öğretilmesi gereken şeyler açısından değil; aynı zamanda öğretilmesi ve araştırılması gereken şeyler açısından eğitimi şekillendirmeye başlamıştır. Liberal bilimlerdeki öğretim ve araştırmalar sıradan hale gelmektedir. İstihdama yönelik eğitim programları yoluyla gelir artışı düşüncesi ebeveynlerin ve gençliğin eğitimi yönlendirmede kaygıların başında gelmektedir. Bu senaryo çerçevesinde eğitim cazip bir iş sektörüne dönüşmüş ve kaliteye çok fazla önem vermeyen, kar marjını

MÜSLÜMAN TOPLUMLARDA KÜRESELLEŞME, EĞİTİM POLİTİKALARI VE MÜFREDATLAR

en üst düzeye çıkarma ve maliyeti en aza indirme prensiplerince yönlendirilmektedir. Zayıf düşen hükümetler hem ders, müfredat seçiminde hem de öğretilenlerin niteliği konusunda kontrolü neredeyse kaybetmiş durumdadırlar. Durumu iyi olanlar özel eğitime ve istihdamı iyi olan alanlara yönelmekte, zayıf olanlar ise daha da kötüleşmekte ve marjinalleşmektedir. Programları ve müfredatları piyasa güçlerinden etkilenen üniversiteler okul müfredatlarının doğasını ve içeriğini de belirlemektedirler.

Küreselleşme büyük ölçüde batı tarafından çıkarıcı bir hayat felsefesi takip eden, teknolojik olarak gelişmiş ve sanayileşmiş uluslar tarafından yönlendirilmektedir.

Uluslararası piyasa- da açık rekabet halindeki teknolojik ve finansal olarak zayıf olan uluslar, hem ekonomik olarak hem de kültürel olarak bitmiş durumdadırlar. Ekonomik olarak eski yoğun bir teknolojiye ve zayıf sermaye desteğine sahip oldukları için, kendi sanayilerinin pazarlık güçleri zayıflamış ve zayıf rekabetçiler haline dönüşerek mal ve hizmet sektörlerinin bulunduğu açık uluslararası pa-

zarlarda kaybetmeye başlamışlardır. Durumdan istifade etmek amacıyla gelişmekte olan ülkeler, ucuz iş gücünü ve doğal kaynakları sömürmekte- ler ve buralardaki halkları da küreselleşme saye- sinde iki defa çarpırmaktadırlar.

Bir taraftan küreselleşme do- ğal kaynakların aşırı biçimde kullanılmasına yol açarak uzun vadeli, kısa vadeli çevresel, sosyal ve siyasi sorunlara yol açarken, diğer taraftan da kül- türü olarak batı kül- türünün ve kendi yerel kültürlerini ve geleneklerini tehdit eden bu ülkelerdeki he- donistik (hazcı) yaşam tarzının yayılmasına neden olmaktadır.

Müslüman toplumların çoğu hala gelişmekte olan ülkeler kategori- sinde yer almaktadır. Bu ülkeler de aynı sorunlarla karşı karşıya kalmakta-

dır. Bu ülkelerin eğitim sistemleri de küresel eği- limin ve eğitim politikalarının baskısı altındadır. Aynı zamanda müfredatlar da bu piyasa güçleri- nin etkisi altında kalarak eğitimin ticarileşme- sine ve yukarıda bahsedildiği gibi kendi müfre- datlarının dengesiz bir yönelime sahip olmasına neden olmaktadır. Bu süreçte eğitimin beşeri rolünün temel amacı arka koltukta kendine yer bulmuş ve devlet de bu güçlü küresel ve batı- lı ekonomik ve kültürel akımın önünde çaresiz kalmakta ve sessiz bir şekilde izlemektedir. Özellikle küresel kalkınma ve maddi refahın devamı için, kalkınmanın insancıl boyutunu görmezden gelen insanlar için bilgisayar teknolojisi olmak üzere genel anlamda teknolojiye aşırı bağımlılık tüm insan ırkına ve bu insan ırkının yaşam ala- nına bir tehdit oluşturan birçok ciddi tehlikeler- le doludur. Bu riskler arasında iklim değişikliği, biyosfere verilen zarar, küresel ısınma ve Gala



Müslüman toplumların çoğu hala gelişmekte olan ülkeler kategorisinde yer almaktadır. Bu ülkeler de aynı sorunlarla karşı karşıya kalmaktadır. Bu ülkelerin eğitim sistemleri de küresel eğilimin ve eğitim politikalarının baskısı altındadır.

etkisi, yoksulluk, salgın hastalıklar, çatışmalar ve medeniyetleri sonlandıran çatışmalar, tek başlanlık, var oluş riski, beceri – hikmet boşluğu gibi konular bulunmaktadır. Çünkü bilim ve teknoloji çok hızlı bir şekilde gelişirken hikmet yerinde saymaktadır. Hikmet kısa yoldan zengin olmak gibi prensipleri bulunan küresel dünyanın baskısı ve tehdidi altındadır. Ortaklaşa aç gözlülük ve yolsuzluğun eğer 21. yüzyılda ihtiyacı çok hissedilecek olan hikmet tarafından kontrol altına alınmaması durumunda bizi ve gezegenimizi yok edeceği düşünülmektedir. *****

Bu dünya için, insan ırkının hayatta kalması ve dengeli bir şekilde gelişmesi için gerekli olan hikmetin öğretilmesi bilimi, hayatın değerleriyle sentezlenmesine yardımcı olan ve aydınlanmış, insancıl ve ilgili bir toplumu haline gelmesini sağlayan bir eğitim sistemiyle mümkün olacaktır. Bu görev gençlerin davranışlarının bu sentezi kendi beyinlerinde geliştirmeye odaklanmış iyi planlanmış eğitim müfredatlarıyla şekillendirerek başlamak zorundadır. İslam, kendi yaratıcısına, diğer insanlara ve yaratılanlara ve gelecek nesillere karşı derin bir sorumluluk taşıyan nesiller yetiştirebilecek değerler ve çağdaş düşünceler sunmaktadır.

İslam, haklara, duyarlılıklara, başkalarının hassasiyetlerine karşı bilinçli olan, kendisini adalet, uyum ve toplum barışı getirecek bir tarzda yetiştirecek bir toplumun sorumlu bir üyesi olabilecek şeyin eğitim olduğuna ve zihnin ve düşüncenin bu şekilde eğitilmesi gerektiğine sıkı sıkıya inanmaktadır. Dünya işleri ve bilimsel çalışmalarla uğraşmayı yasaklamazken, daha çok bilimsel araştırmalarla yüce Yaratıcının varlığını sorgulamayı tavsiye etmektedir. Yine bilimsel çalışmalarla ilgilenirken başkalarının ve diğer yaratılanların haklarını ihlal etmemeyi, körü körüne hazcılık peşine düşmemeyi, müsrif bir zihniyetle tüketimin kurbanı olmamayı da tavsiye etmektedir. Özellikle okullardaki müfredatlar, hayatı yaşam kodlarını sunan İslam'ın hikmetli yönleriyle donatılmayı ve uygun bir şekilde bilimsellikle hazırlanmalıdır. Eğitimin amacı her bir çocuğun Yaratıcısı tarafından öngörülen sorumlulukla gelişimini sağlamak olmalıdır.

Bir eğitim politikasının iki boyutu vardır. Birincisi amaçlarını ve hedeflerini tanımlayan ve bunları farklı yaş gruplarındaki öğrencilere müfredatlar ve programlar çerçevesinde detaylı olarak sunan politika, ikincisi de belli fiziksel ve insan kaynaklarını kullanarak bu müfredatın standartlarını belirlemek.

Bir eğitim politikasının iki boyutu vardır. Birincisi amaçlarını ve hedeflerini tanımlayan ve bunları farklı yaş gruplarındaki öğrencilere müfredatlar ve programlar çerçevesinde detaylı olarak sunan politika, ikincisi de belli fiziksel ve insan kaynaklarını kullanarak bu müfredatın standartlarını belirlemek. Bilginin kaynağı, sabit bir durum şeklinde düşünülmemeli daha çok dinamik ve sürekli gelişen bir unsur şeklinde değerlendirilmelidir. Eğer bu herhangi bir eğitim programının ortak hedefi ise, bu durumda kendi sorumluluklarının farkında insancıl bilim adamları, tüccarlar, doktorlar, mühendisler, teknokratlar, hakimler, savcılar, ziraatçılar ve kendi kararlarında ve eylemlerinde Rabb' ine hesap verebilecek kişiler yetiştirebiliriz.

Ancak, programlar bu değerleri kendi karakterinde işleyerek düzgün bir şekilde uygulamaya konulmazsa bu umutların gerçek ışığı görme ihtimali zayıf olacaktır. İslam Peygamberi (SAV), kendi kalplerini ve inançlarını Resul önünde İslam'ın savunucuları olarak ortaya koyan ashabının önünde en iyi öğretmen ve lider örneğini sunmaktadır. Hayatı boyunca her zaman şefkatli, dürüst, adil, toleranslı, sabırlı, kibar, hızlı hareket eden, şiddet yanlısı olmayan, merhametli, fedakar, iletişimci, yardımsever, kendisine kolay ulaşılabilen ve anlayışlı olmuştur. Bütün nitelikler, sınıfta öğretim işiyle uğraşan bir öğretmeni mükemmel kişi yapar. Öğretmenleri eğitime hazırlarken, öğrenilen bilim dallarındaki pedagojik beceriler ve uzmanlığın yanı sıra, bu nitelikleri kazandırma konusunda özel bir ilgi gösterilmelidir.

Çocuklar hem kazanım hem de taklit yoluyla öğrenirler, ancak bu da genelde öğretmenlerin dik-katinden kaçır. Bu yüzden mesleki niteliklerin



GÜLDEN DAMLALAR; HAYRA MOTOR ŞERRE FREN

Habib KARAÇORLU - Eğitimi-İlahiyatçı

“Sizden, hayra çağırın, iyiliği emreden ve kötülükten men eden bir topluluk bulunsun. İşte kurtuluşa erenler onlardır.”(Al-i İmran 104) ayet-i kerimesinde buyrulduğu üzere iyiliği teşvik etmek ve kötülükle mücadele etmek, her Müslüman erkek ve kadın için dini bir görevdir. Yine aynı surenin 110. ayet-i kerimesinde “Siz, insanlar için çıkarılmış en hayırlı ümmetsiniz. İyiliği emreder, kötülükten men eder ve Allah’a iman edersiniz.” buyrulmaktadır. Bütün insanların her iki dünya mutluluğunu gaye edinmiş olan yüce dinimiz İslam, toplu halde yaşayan insanları her konuda birbirinden sorumlu tutmuş, bu konuda

en küçük bir boşluk bırakmamıştır.

Toplumun en küçük birimi olan ailede öncelikle baba ve daha sonra anne, çocuklarının her türlü davranış ve eğitiminden sorumlu tutulmuşlardır. Aileden sonra bir Müslüman, yakın akrabalarından, uzak akrabalarından, yakın komşularından, uzak komşularından, iş ve meşgalesi gereği birlikte bulunduğu arkadaşlarından ve tanıdıklarından hassaten sorumludur.

İçinde yaşadığımız toplumdaki iyilik ve güzellikler ile kötülük ve çirkinlikler, bulundukları ortamla kalmaz; etkilerini çok veya az tüm topluma

HAYRA MOTOR ŞERRE FREN

iletirler. Bundan dolayıdır ki sevgili Peygamberimiz (S.A.V.) “Sizden kim kötü bir iş görürse, onu eli ile değiştirsin; eğer buna gücü yetmezse dili ile değiştirsin; buna da gücü yetmezse kalben kar-

“Sizden kim kötü bir iş görürse, onu eli ile değiştirsin; eğer buna gücü yetmezse dili ile değiştirsin; buna da gücü yetmezse kalben karşı koysun. Bu, imanın asgari gereğidir.” (Sahih-i Müslim, İman 78)

şı koysun. Bu, imanın asgari gereğidir.”(Sahih-i Müslim, İman 78) diye buyururken bu konu ile ilgili başka bir hadiste “Benden önce Allah tarafından bir topluma gönderilen her peygamberin, sünnetine sarılan ve emirlerine uyan sadık ashabı ve havarileri vardı. Sonra bunların ardından yapmadıkları işleri dile getiren, emredilmedikleri işleri yapan kimseler geldi. Böyleleri ile eliyle mücadele eden kimse mü'mindir; dili ile mücadele eden mü'mindir; kalbi ile de mücadele eden mü'mindir. Bunun ötesinde ise artık hardal tane-si kadar bile iman yoktur.”(Sahih-i Müslim, İman 80) diye aynı şekilde kötülüklerle ve kötü insanlarla mücadeleye ve mücadelenin iman boyutuna dikkat çekilmiştir.

Ne yazık ki şu anda yaşadığımız toplumda dinimizin haram kıldığı birçok kötülükler aleni ve gizli olarak işlenmekte ve gittikçe de şuyu bulmaktadır. Bütün bunlara karşılık toplumun aydın, eğitimci ve yönetici rolündeki kimselerin bu konuda yeterli mücadeleyi vermemeleri kötülük kaynaklarını biraz daha cesaretlendirmekte, ileri adımlar atmalarına sebep olmaktadır. Özellikle toplumu içten içe çürüten içki, kumar, fuhuş, haram kazanç gibi kötülüklerin temel kaynakları,

günbegün gençleri, kadınları ve erkekleri tuzağına çekmekte; yuvaların yıkılmasına, insanların hayatlarının acı şekilde sonlandırılmasına neden olmaktadır.

Önemli bir Mecelle maddesi olan “Def-i Mazarrat Celb-i Menafiden Evladır. “ düsturu gereği zararlı ve kötü şeylerin ortadan kaldırılması hayırlı şeylerin ortaya getirilmesinden daha önemlidir. İnsanlar yaratılışları gereği şeytan ve nefislerinin de teşviki ile zevk veren kötü icatlara karşı hep meyillidirler. Her ne kadar günümüzde demokrasi, özgürlük, insan hakları gibi nedenlerle dini hayatta bir takım kolaylık ve düzenlemeler olsa da bunların temsilcilerinin yeterli destek görmemesi ve gerekli cesareti ortaya koymaması kendilerini tam olarak başarılı kılamazken, tam aksine şerre hizmet edenlerin ve bunlardan çıkar sağlayanların fazla gürültü koparması, bu çevrelerin emellerini kolayca gerçekleştirmesini sağlamaktadır.

Günümüz Müslümanlarının yukarıda zikrettiğimiz “Emr-i bil-ma’ruf nehy-i ani’l-münker” (İyiliği emretmek kötülükten alı koymak) emrinden uzak olmaları, geleceğimiz açısından bir takım endişeleri de beraberinde getirmektedir

Günümüz Müslümanlarının yukarıda zikrettiğimiz “Emr-i bil-ma’ruf nehy-i ani’l-münker” (İyiliği emretmek kötülükten alı koymak) emrinden uzak olmaları, geleceğimiz açısından bir takım endişeleri de beraberinde getirmektedir ki; İslam’ın korumayı amaçladığı din, akıl, can, mal ve namus gibi beş önemli hususta insanların emni-

yetini zayıflatmaktadır. Bu konularda toplumun lokomotifleri olan ümera(yöneticiler) ve ulemaya önemli görevler düştüğü gibi yukarıda zikrettiğimiz şekilde herkes, toplumun ıslahı konusunda gayret etmek, ifsadi önlemek konusunda da mücadele etmek zorundadır. Bu konu ile ilgili bugün sayıları yüzlerle, binlerle ifade edilen sivil toplum kuruluşları iş birliği içerisinde hareket etmeli, amaçlarının en önüne bunu koymalıdır.

Osmanlı Devleti' nin en kudretli döneminin padişahı olan Kanuni Sultan Süleyman, hem süt kardeşi ve hem de dönemindeki en alim ve fazıl zatlardan biri olan Şeyh Yahya Efendi' ye bir mektup yazarak "Ağabey, Osmanlı Devleti' nin zevali ne şekilde gerçekleşir? Kerem buyur da bana yaz." şeklinde bir soru gönderir. Mektubu okuyan Şeyh Yahya Efendi hemen altına "Neme lazım be padişahım!" yazarak geri gönderir. Cevaba çok şaşırarak Kanuni hemen veli zatın dergahına gider ve niçin cevap yazmadığını sorar. Efendi hazretleri "Cevabı verdim ya Sultanım!" Diyerek izah eder. "Bir gün ülkende kötülükler, zulüm ve haksızlıklar yayılır da insanlar bunlarla mücadele etmez, "Neme lazım" derlerse bil ki o zaman izmihlal yakındır." diye Osmanlının yıkılışını üç-dört asır önceden öngörür.

Hayra motor şerre fren olmak dedik ya, işte bu bize, Erbakan Hoca' mızın bu konudaki zihninizde yer tutan en güzel ifadesidir. Eğer dünya ve ahret mutluluğunu istiyorsak, bugün her birimiz hayırlı konularda nerede ve ne durumda olursak olalım mutlaka hayır yolunda olanlara elimizle, dilimizle ve kalbi dualarımızla yardımcı olalım.

Hayra motor şerre fren olmak dedik ya, işte bu bize, Erbakan Hoca' mızın bu konudaki zihninizde yer tutan en güzel ifadesidir. Eğer dünya ve ahret mutluluğunu istiyorsak, bugün her birimiz hayırlı konularda nerede ve ne durumda olursak olalım mutlaka hayır yolunda olanlara elimizle, dilimizle ve kalbi dualarımızla yardımcı olalım. Şer ve ifsada karşı da olanca gücümüzle mücadele edelim. Bu konuda kim olursa olsun hakkı söyleyelim, söylemekten de korkmayalım. Hakkın yanında olalım, safımızı netleştirelim. Yine aynı bilge Hoca' mızın dediği gibi "Hakkın tesisi için çalışmamakla batılın hakimiyeti için çalışmak arasında fark yoktur."

Yüce Rabbimiz bizi hakkı hak bilip hakka ittiba eden, batılı da batıl bilip batıldan imtina eden kullarından eylesin! Diyerek tüm okuyucularımıza bu konuda sabır ve zafer diliyorum.



DERS KİTAPLARI BATI YAŞAM TARZINI EMPOZE EDİYOR

Nizamettin KARS - Eğitimi



ÖĞDER öğretmenleri olarak Şubat ayı sonunda 2013 - 2014 eğitim yılında okutulan ders kitaplarını inceledik. Zaman zaman gazete ve televizyonlara da konu olan ders kitaplarındaki metin ve içeriklerle ilgili çok şaşırtıcı tespitlerimiz oldu ve bu tespitlerimizi bir rapor halinde kamuoyuna sunduk.

Öncelikle belirtmeliyim ki Milli Eğitimimizin temel sorunu belli bir sistem ve stratejisinin olmamasıdır. Bu da müfredat ve ders kitaplarına yansımıştır. İşin içine bir de Avrupalı uzmanlar ve Fullbright Eğitim Komisyonu girince eğitiminin ne denli Millisiz olduğunu rahatlıkla görebiliyoruz. Bu teslimiyet elbette ders kitaplarına da sirayet ediyor.

Eğitimizin bir diğer sorunu ise Kemalist ideoloji-

nin ısrarla dayatılmasıdır. Birinci sınıftan üniversiteye kadar çocuklara, Mustafa Kemal' in hayatı bıkkınlık verecek derecede tekrar tekrar anlatılıyor. Milli Eğitim Bakanlığı, Kemalist ideolojiyi bir din olarak kabul ederken diğer taraftan toplumun gönlünü hoş tutmak için müfredatı İslam' dan da bir şeyler koyma ikileminden kurtulamıyor. Geçen seksen yıl göstermiştir ki ne kadar zorlarsak zorlayalım insanlar Kemalist olmuyorlar. Olmuş olsalar bile, manevi boşluk içerisinde, hiçbir değer tanımayan başıbozuk insanlara dönüşüyorlar. Toplumumuzun bugün geldiği son durum ne yazık ki bu. Onun için bu yanıştan dönülerek çocuklarımızın kalbine Allah ve Peygamber sevgisi konulmalı, müfredat ve buna bağlı olarak ders kitapları da bu yönde yenilenmelidir. Gençler arasında artış gösteren suç oranları manevi eğitimin âciliyet arz ettiğini gösteriyor. Geleceğimizi ve nesillerimizi kurtarmak istiyorsak manevi eğitime ağırlık verilmelidir.

Milli Eğitimimizin bir diğer sorunu ise yalan bir bilim tarihine dayanmasıdır. Bu bilim tarihinde buluşları yapan bütün bilim adamları ne hikmetse Yahudi ve İllimunati üyesi. İzak Newton, Galileo, Darwin, Durkheim, Fraud bunların başında gelenler. Oysa biz biliyoruz ki gerçek bilim tarihi bu değil. Bu nedenle ders kitaplarında sık sık Galileo ve Newton' dan bahsedilmesi de yersiz olmuştur.

Ders kitaplarına gelirsek, incelemeler sonucunda yaptığımız genel değerlendirmede bütün kitaplarla ilgili şu temel yargılara vardık:

Birçok kitapta kullanılan görseller yabancı kaynaklı görseller olup toplumumuzun yapısını yansıtmadığı gibi bize Batılı giyim-kuşam, yeme-içme, yaşam tarzını ve kültürünü empoze ediyor.

Birçok kitapta kullanılan görseller yabancı kaynaklı görseller olup toplumumuzun yapısını yansıtmadığı gibi bize Batılı giyim-kuşam, yeme-içme, yaşam tarzını ve kültürünü empoze ediyor.

Özellikle ortaokul Türkçe kitaplarında kullanılan metinler ve gezi yazıları Avrupalı yazarlarca yazılmış. Ülkemizin herhangi bir şehri Avrupalı bir yazardan öğrenmeye ihtiyacımız mı var? Bununla bakış açımız ve düşünce yapımız batılaş-tırılmaya çalışılıyor.

Gerek kullanılan görseller, gerekse de metinler batılı yaşam tarzını ve birlikte Hristiyan batının inancını da empoze ediyor.

Hayat Bilgisi kitaplarında kullanılan çizimler toplumumuzun yapısıyla hiçbir şekilde örtüşmüyor.

Özellikle ilkökul kitaplarında Atatürk' ün hayatı defalarca aynı bilgileri içerecek şekilde verilmiş. Bu kadar çok tekrar Atatürk' ü sevdirmek bir yana ondan nefret ettirme tehlikesini doğurmaktadır. Müfredatımızda Kemalizm neredeyse bir din olmuş ve o din çocuklarımıza dayatılıyor. Bu yanlıştan dönülmeli. Birinci sınıftan itibaren çocuklarımıza manevi eğitim verilmeli.

İngilizce kitaplarında ülkemize, toplumumuza ve kültürümüze ait hiçbir görsel ve içerik yok. "Mesela Paskalya Bayramları, Meksikalıların Cinco de Maya, ve Hinduların Diwali bayramları bile 5. sınıf ders kitaplarında işlenirken bizim bayramlarımızdan tek satır söz edilmiyor."

Türkçe ve Edebiyat ders kitaplarında özetlenen metinlerin içeriği boşaltılmış. Kullanılan metinler öğrencilere bir davranış kazandırmamaktadır.

Gerek Türkçe gerekse Din Kültürü Ahlak Bilgisi kitaplarında Alevi -Bektaşî metinlerine ve öğretilerine çok yer verilmiş. Devletin, bazı zümrelere şirin gözükme için eğitimi kullanmaması gerekir. Ayrıca ülkemizin ekseriyeti Sünnî mezheple-

rine tabidir. DKAB kitaplarında ekseriyetin öğretilerine ağırlık verilmelidir.

Lise Din Kültürü Ahlak Bilgisi kitaplarında her sene laiklik konusu işlenmiş. Sadece bir yıl bir ünite de işlenmesi kafidir.

İngilizce kitaplarında ülkemize, toplumumuza ve kültürümüze ait hiçbir görsel ve içerik yok. "Mesela Paskalya Bayramları, Meksikalıların Cinco de Maya, ve Hinduların Diwali bayramları bile 5. sınıf ders kitaplarında işlenirken bizim bayramlarımızdan tek satır söz edilmiyor." Falcılığın, vampirizmin ve tüketimin özendirildiği ve tamamen Avrupa kültürünün empoze edildiği İngilizce ders kitaplarının bütünüyle değişmesi gerekir.

Hayat Bilgisi ve diğer ders kitapları ile ilgili değerlendirmeler de şöyle:

HAYAT BİLGİSİ GENEL SORUNLAR

1. Üç sınıfın kitaplarında da çizimler ve görseller toplumu yansıtmıyor. Erkekler çoğunlukla kravath, kadınları ise tamamen Avrupâî giyim tarzında resmedilmiş. Oysa toplumumuzdaki kadınların ekserisi tesettürlüdür.
2. Üç sınıfta da batı tarzı tüketime dayalı eğlence anlayışına özendirme var. Doğum günü partisi, yıl sonu balosu gibi.



DERS KİTAPLARI BATI YAŞAM TARZINI EMPOZE EDİYOR

3. Çocuklar sadece basketbola yönlendiriliyor. Oysa başka sporlara da yönlendirilmeliler.
4. Her üç yılın kitaplarının bütün ünitelerinde Atatürk'ün hayatının tekrar tekrar verilmesi Atatürk'ü sevdirmekten ziyade bıkkınlık uyandırıyor.
5. Hayat Bilgisi kitaplarında hayatı var eden Allah ve onun gönderdiği son Peygamberden de söz edilmeli. Bu yaşlar çocukların Allah'ı en çok merak ettikleri yaşlardır. Onun için yoğun Kemalist ideolojiyi dayatmak yerine manevi eğitime yönelmeli.
6. Bütün kitaplarda resmedilen okul Ankara Çankaya Atatürk İlkokulu. Türkiye Ankara ve Çankaya'dan ibaret değil.

Sayfa Sayfa Örnekler

Birinci sınıf Hayat Bilgisi 2 kitabının 120. sayfasında geçmişi aşağılama ve Avrupaî yaşam tarzını övgü yer almaktadır.

Yine 7. sınıf Türkçe ders kitabının 18. sayfasında bir büste elma sunan çocuk çizimiyle adeta putperstliğe öykünme söz konusudur. "Kısacası Milli Eğitim Bakanlığı kitaplarla biraz Zeus, biraz Putperestlik, aşırı dozda Kemalizm ile çocuklarımızı zehirliyor."

Geçen sene Milli Gazeteye haber olan ve Milli Şuur Dergisinde de yayınlanan 8. sınıf Türkçe ders kitabındaki Pandorra'nın Kutusu adlı metnin kitaptan çıkarılmamış olması Milli Eğitim Bakanlığı'nın hala aynı yanlış kafada ısrar ettiğini gösteriyor.

8. sınıf Türkçe ders kitabına bu görseli koyan uzmana, kitabı denetleyenlere ve yayınlayanlara sormak lazım: Türkiye'de kaç aile evin içinde ayakkabı ile oturup dolaşıyor?



5. sınıf Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi kitabının 71. sayfasında kullanılan fotoğraf ne Türk ne de başka bir İslam toplumuna ait. Metinle de örtüşmüyor. Soruyorum: Hz Muhammed' (S.A.S.) in Ailesinde Misafire Cömert Davranılırdı metninin altında Avrupalı Hristiyanlara ait bir fotoğrafın ne işi var?



Bir diğer olumsuz örnek de Yıldırım Yayınları 11. sınıf Türk Edebiyatı kitabında Osman Hamdi Bey'in Mihrap adlı tablosu. Tabloda Kur'an-ı Kerim'ler bir kadının ayakları altında.



Bütün bu inceleme ve verdiğimiz örneklerden sonra söyleyebileceğimiz, müfredat ve buna bağlı olarak ders kitapları çocuklarımızı eğitmiyor; ifsat ediyor. Bu yapının bir an önce değiştirilmesi gerekir. Geçmişe sövdürerek, Avrupa yaşam ve inanç tarzına özendirerek çocuklarımızı yetiştiremeyiz. Çocuklarımızı Kur'an'ı ayaklar altına alan birer putperest Zeuslara dönüştürme yanlışından en kısa zamanda dönülmelidir.



ÇAĞDAŞ VE MEDENİ TOPLUMUN ENGELİ

Efe Murat ERBAŞ-Özel Eğitim Uzm. - Psikolog

Özürlüler İdaresi' nin yaptığı bir araştırma sonuçlarına göre Türkiye' deki engelli vatandaşlarımızın %65' i tanımadığı kişilerin alay, aşağılama vb. davranışlarından şikayetçiymiş.

Günlük yaşamlarında çeşitli davranışlar ve şehir hayatındaki düzenlemeler nedeniyle sıkıntı yaşayan engelliler, en çok kendilerine acıyan insanlar ile şehirlerde normal dolaşamamaktan yakınıyorlar.

Engellilerin en büyük problemlerinden biri, sosyal çevrenin bireye yaklaşım biçimidir. Engellilik konusunda insanlarda farkındalık ve duyarlılık yaratmalı, "biz de buradayız," demeliyiz.

Engelli; "normal bir kişinin kişisel ya da sosyal

yaşantısında kendi kendisine yapması gereken işleri, bedensel veya ruhsal yeteneklerindeki kalıtsal ya da sonradan olma herhangi bir noksanlık sonucu yapamayanlar" olarak tanımlanmıştır. Bireyin fiziksel işlevlerindeki bozukluk ve bunların hareket yeteneğinde yarattığı eksiklik ve güçlük, onu toplumun diğer bireylerinden farklı kılar.

Düşünün, eğer bir toplum engelli vatandaşlarını algılayamıyorsa o ülke de nasıl çağdaşıktan medeniyetten bahsedebileceğiz?

Bu farklılık engellilerin yaşadığı ayrımcılığın da asıl nedenidir. Bilindiği gibi her türlü ayrımcılığın temelinde farklı olmak, yani “alışılmamış özelliklere” sahip olmak vardır. Fiziksel işlevlerdeki bozukluklar ve bunların hareket yeteneği üzerinde yarattığı sınırlamalar bireyi toplumdan uzaklaştırır.

Sevgili dostlar! Bazen etrafımdaki insanların çağdaşıktan ve medeniyetten bahsederken aradıkları kriterlerin hiçbirinde medeniyetin ve çağdaşlığın izlerine rastlayamadığım konuşmalarına tanık oluyorum. Eğer ülkeleri medeni ve çağdaş olarak sınıflara ayıracaksak bunu gelişimlerinin yanı sıra içindeki azınlıklara ve insanlarına verdiği değerle örtüştürmek daha doğru olacaktır. Bu kıstas da bana göre en medeni ve en çağdaş ülke, engelli vatandaşlarını en çok görebilen ülkedir. Çünkü o ülkede empati, o ülke de insan hakları ve o ülke de çağdaşlığı, medeniyeti fazlasıyla görebilmeniz mümkündür.

Düşünün, eğer bir toplum engelli vatandaşlarını algılayamıyorsa o ülkede nasıl çağdaşıktan medeniyetten bahsedebileceğiz?

Çağdaşlık ve medeniyet dediğimiz şey insanları algılayabilmektir.

Onlarla empati kurabilmek, insan olabilmektir.

Türkiye’de ve dünyada engelliler nüfusun önemli bir bölümüne tekabül ediyor. Buna rağmen engellilere gereken özen toplum tarafından gerçekten gösterilebiliyor mu?

Yoksa bu alanda da mı sınıfta mı kalıyoruz?

Sevgili dostlar! İstatistik değerlere ve toplumda ki engelli vatandaşlarımızla yaptığı konuşmalara bakıldığında maalesef toplum olarak engelli vatandaşlara karşı yeteri kadar duyarlı olmadığımızı belirtmek isterim. Evet, herkes bir şekilde duyarlı gibi görünse de toplumda engelli insanların bazı noktalarda hassas olan yüreği ve onların çabuk kırılabilmesi gerçeği toplumumuzdaki önemli bir kesiminin gözünden kaçmaktadır.

Yolda, sokakta ve çarşıda engelli vatandaşlarımıza karşı alaycı tavırlar sergileyen ve onları

rahatsız edici, incitici davranışlarda bulunan insanların -ki insanlıkları şüphelidir- yaptıklarının onaylanabilecek hiç bir tarafı olmadığı gibi yaptıkları korkunç bir suçtur. Bu suç hem insanlığa, hem topluma hem de çağdaşığa karşı işlenmiş en büyük suçtur. Ahlak ve maneviyatın hakim olduğu bir kalp bir akıl bunları asla yapmayacaktır. İnsanı insan görerek ayırım yapmadan, kalplerde Allah korkusu ve vicdan hakimiyetiyle bir engelliye yaklaşmak hiçbir zaman yanlış sonuç veremeyecektir, veremez.

Engelli olmayı farklılık olarak görürsek onlara yaklaşımımız daha farklı olur. Nasıl ki üstün zekalı üstün yetenekli çocuğu farklı sıfatıyla nitelendirebiliyorsak; zihin engelli çocuğu da farklı olarak görmeliyiz. Bu insanlarımızın daha fazla yok olmalarına izin vermeyelim, onların eksik yanlarını biz tamamlayalım. Engelli yüreklerimize empati, hoşgörü, saygı ve sevgi aşılayalım.

Engelli olmayı farklılık olarak görürsek onlara yaklaşımımız daha farklı olur. Nasıl ki üstün zekalı üstün yetenekli çocuğu farklı sıfatıyla nitelendirebiliyorsak; zihin engelli çocuğu da farklı olarak görmeliyiz. Bu insanlarımızın daha fazla yok olmalarına izin vermeyelim, onların eksik yanlarını biz tamamlayalım. Engelli yüreklerimize empati, hoşgörü, saygı ve sevgi aşılayalım.

Son olarak unutmayalım ki, engelli olmak kimse-nin seçimi değildir ve herkes birer engelli adayıdır.



İMAM HATİP LİSELERİNDE AKAİD VE FIKIH DERSLERİ HAKKINDA

İbrahim Halil ER-Eğitimci-Araştırmacı –Yazar

■ AKAİD DERSLERİ

Öncelikle şunu belirteyim ki imam hatip liselerinde akaid dersi diye bir ders bulunmamaktadır. Akאיםız imam olur mu? diye düşünenlere vereceğimiz cevap burada akaidin kelim dersi adı altında verildiğini belirtmekle yetineceğiz. Hatta ehli sünnet akaidi “İslam Düşüncesinde Yorumlar” ünitesi içerisinde diğer mezhepler arasında (şia-harici-mutezili vb.) bir mezhep olarak verilmektedir. Bunu okuyan bir genç, tüm bu fikirlerin doğru olduğunu düşünecek, ehli sünneti de sadece bir görüş olarak anlayacaktır.

Gençlere artık taraftarları kalmamış Harici – Mutezili doktrinlerini detaylı bir şekilde vermek bir anlamda o düşüncelerin de propagandası yapılmış olmaktadır. Biz, gençlere nasıl bir İslam akaidi ve düşüncesi vermek istiyoruz? Geleceğin imamı nasıl olsun? Bu sorunun cevabı net bir şekilde verilmelidir.

Her ne kadar akaid konularının kelim alt dal-

ları olduğunu bilsek bile, biz burada gençlerimize ehli sünnet akaidini net bir şekilde vermeden kelimî problemlerin ortasına atmakla ne derece doğru bir yaklaşım sergilemiş olacağız?

Biz, gençlere nasıl bir İslam akaidi ve düşüncesi vermek istiyoruz? Geleceğin imamı nasıl olsun? Bu sorunun cevabı net bir şekilde verilmelidir.

Öncelikle gençlere, ehli sünnet akaidini tüm yönleriyle vermemiz gerekmektedir. Böylece gencin elinde diğer görüş ve fikirlerle boğuşurken mi-henk taşı bulunmuş olacaktır. Ehli sünnet akaidini net bir şekilde almış olan genç, hangi fikir veya görüşle karşılaşarsa karşılaşsın kendisini savunabilecektir. Bu nedenle ehli sünnet akaidinin delilleriyle birlikte ayrı bir ders olarak verilmesi gerekmektedir. Okuyucular belki bunu çok detay olarak görebilirler; ama aslında tüm sorun akaidi

bilmemekten kaynaklanmaktadır. Bugün Suriye’ de, Mısır’ da, Irak’ ta Müslümanlar arasındaki katliamların temel nedeni de bu akaidsizlikten dolaydır. Başka kişi veya grupların etkisinde kalmaları ve aşırı görüşlere, tekfire meyletmelerine neden olmaktadır.

Her fikir veya düşünce kendi gençlerine bunu öğretmeye çalışırken maalesef ülkemizde ciddi bir ehli sünnet akaidi dersi verilmemektedir. Özellikle insanlarımızın çok rağbet gösterdikleri imam hatip okullarında bile bu ders önemsiz bir ders olarak düşünülmektedir. Bu okulları bitiren gençler ilk fikri tartışmalarda tökezlemekte ve bir süre sonra aşırı görüşlere açık hale gelmektedir. Okul, insanı geleceğe hazırlar. Bu nedenle akaid konusuna önem verilmelidir.

Kelam dersini kaldıralım demiyor; o dersin yanında bir akaid dersi konulmalıdır diyorum. Kelam dersi de bir anlamda İslam Mezhepleri veya düşünce tarihi şeklinde işlenebilir. Mezheplerin ortaya çıkışı, tartışmaları burada sunulabilir. Ama akaid dersinin net olarak verilmesi şarttır.

Bu arada okutulan kelam dersi ile ilgili olarak da birkaç eleştiride bulunmak istiyorum.

Yukarıda kısmen değindiğimiz, ehli sünnet akaidinin diğer akaid yorumları arasında sıkıştırılması ve İslam’da yapılan yorumlardan birisi şeklinde nitelendirilmesi, diğer düşüncelerle aynı seviyede gösterilmesi ne derece doğrudur? Biz imamlarımızı hangi akaid üzerinde yetiştirmek istiyoruz?

Ehli Sünnet akaidine 4 sayfa yer ayrılmışken Alevisi-Bektaşî düşüncesine 10 sayfa yer ayrılmasının mantığı ve amacı nedir?

Kelam kitabında Bektaşîliğin ne işi vardır? Eğer Bektaşîlikten bahsedilecekse Nakşibendilik, Kadiriye ve Rûfâilîkten de bahsedilsin. Çünkü Bektaşîlik bir akaid düşüncesi değil bir tarikattır. Bu ayrımı maalesef kimse yapmıyor ve bu şekilde bütün lise kitaplarında anlatılmaktadır. Bu kitapta Alevi ve Bektaşî diye bir başlık açmaları ne derece doğrudur? Eğer amaç Aleviliği anlatmaksa, daha önce açmış oldukları “Şîa” başlığı altında anlatabilirler. Bir daha bahsedilmesinin amacı nedir?

Bizim amacımız kelamı mı anlatmak yoksa İslam

akaidini mi anlatmak? O da ayrı bir tartışma konusu.

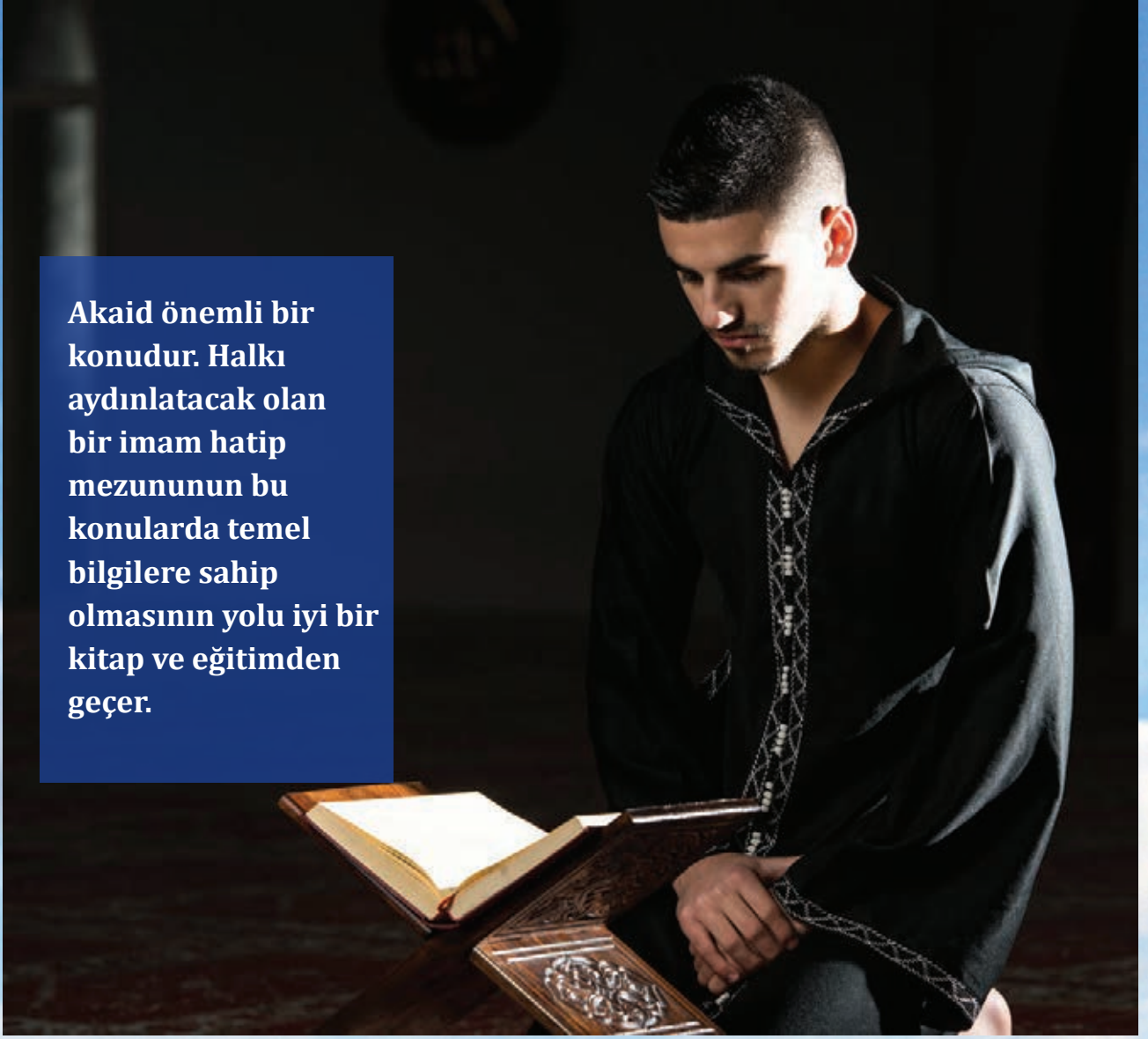
Diğer üniteler imanın şartlarının anlatımı şeklinde olmuştur; ama burada da Ehli Sünnet derken sadece Maturudi anlayışına göre bir anlatım sergilenmiş, Eşariler dışlanmıştır. Halbuki şu anda Müslümanlar Maturudi ve Eşari (Selefler var ama) olmak üzere iki büyük kitleye bölünmüşlerdir. Ehli Sünnet derken bunlar anlaşılır. Dolayısıyla konu ele alınırken ihtilaf varsa bu ihtilaf belirtilmelidir. Maturudilere göre şöyle, Eşariye göre böyle ve hatta Ehli Hadis alimlerine göre böyle diye detaylı bir şekilde anlatılmalıdır ki bu eğitimi alan bir kişi, hayata atıldığında çeşitli görüşler karşısında şaşkınlık yaşamassın.

Sonuç olarak diyebiliriz ki İmam Hatipte okuyan gençlerin sağlam bir akaid bilgisine sahip olmaları için akaid dersinin mustakil hale getirilmesi veya kelam dersinin iki yıla çıkartılarak birinci yılda bir nevi mezhepler tarihi; ikinci yılda da ehli sünnet akidesinin detaylı bir anlatım ile okutulmasıdır. Bunun için Ebu Hanife’ nin Fıkhi Ekberi, Tahavi, Nesefî’ nin Akaidi, Taftazani’ nin Şerhul Akaidi esas alınarak hazırlanmalıdır. Ko-

Kelam dersini kaldıralım demiyor; o dersin yanında bir akaid dersi konulmalıdır diyorum. Kelam dersi de bir anlamda İslam Mezhepleri veya düşünce tarihi şeklinde işlenebilir. Mezheplerin ortaya çıkışı, tartışmaları burada sunulabilir. Ama akaid dersinin net olarak verilmesi şarttır.

nular fazla felsefe veya kelamî terminolojilere boğulmadan net ve kesin anlatılmalı, muhalif olan alimlerin de (İbni Teymiye) görüşleri ve ihtilafları anlatılmalı, cevap verilmelidir. Çünkü günümüzde bu görüşler büyük bir yaygınlık kazanmaktadır. İmamlarımız bu görüşleri bilememektedirler.

Akaid önemli bir konudur. Halkı aydınlatacak olan bir imam hatip mezununun bu konularda temel bilgilere sahip olmasının yolu iyi bir kitap ve eğitimden geçer.



Ayrıca Fıkhı Ekber veya Tahavi Metni de mutlaka kitaba dahil edilip konuyla ilgili bir metin olarak okunmalıdır.

Akaid önemli bir konudur. Halkı aydınlatacak olan bir imam hatip mezununun bu konularda temel bilgilere sahip olmasının yolu iyi bir kitap ve eğitimden geçer.

■ FIKIH DERSLERİ

İmam hatip lisesi kitaplarını ve verilen eğitimi mercek altına almaya devam ediyoruz. Bu sefer de fıkıh kitapları hakkında birkaç noktaya değinmek istiyorum.

Fıkıh kitabının eleştirisine girmeden önce bir imam adayına verilecek fıkıh eğitimiyle ilgili bazı noktalara değinelim. Öncelikle imamlarımızın fıkıh bilgisi ve eğitimi yetersizdir. Çünkü bizim insanlarımız genelde eğitim hayatları boyunca ne okumuşlarsa bir ömür bununla geçinmekte üzerine bir şey bina etmemektedirler. Bu nedenle sağlıklı bir fıkıh eğitiminin verilmesi şarttır.

Sağlıklı bir fıkıh eğitiminin temel şartı da konuların analizinin iyi yapılması, farklı görüşlerin tartışılması, delilleriyle birlikte öğretilmesidir. Ayrıca, İmam Hatipte verilen fıkıh eğitimi sadece Hanefi mezhebine göredir. Halbuki ülkemizde Şafiler de bulunmaktadır. Kaldı ki imam hatipte

Şafi öğrenciler de eğitim görmektedir. Bu nedenle fıkıh eğitiminin en az iki mezhebi kapsayacak şekilde verilmesi gerekir. Bu hem Şafilerin de kendi mezheplerini öğrenmelerini sağlayacak ve hem de öğrenciler, konuların farklı mezheplerce nasıl ele alındığını ve nasıl sonuçlandırıldığını görecektir, ufukları açılacaktır.

Öncelikle imamlarımızın fıkıh bilgisi ve eğitimi yetersizdir. Çünkü bizim insanlarımız genelde eğitim hayatları boyunca ne okumuşlarsa bir ömür bununla geçinmekte üzerine bir şey bina etmemektedirler. Bu nedenle sağlıklı bir fıkıh eğitiminin verilmesi şarttır.

■ Gelelim Kitabımızın Eleştirilecek Noktalarına:

1. Öncelikle fıkıh kitabının fıkıh tarihçesi, mezheplerin ortaya çıkışı ve bazı usul-u fıkıh konularıyla başlaması bence yanlış. Çünkü zaten verilen zaman fıkıh öğrenmeye yetmeyen bir zamandır. Bunun yerine usul-u fıkıh dersinin konulması daha uygundur.
2. Aynı anda hem fıkıh ve hem usul-u fıkıhın verilmesi zor olduğundan birinci yıl usul-u fıkıh verilirken ikinci yıl fıkıh dersi verilebilir.
3. Konular en az iki mezhebe göre verilmelidir. Sadece Hanefi fıkıhını anlatmak, ülkemizdeki Şafileri yok saymak anlamına gelir.
4. Konuların anlatımı yalın ve net olmalıdır. Sonuçta ilköğretim din dersi kitabı değildir. Geleceğin imamını yetiştiriyoruz. Halbuki fıkıh kitaplarında konu anlatımı bir imam adayının yetiştirildiği kitap dili ile değildir. Sanki ilköğretim din dersi anlatır gibi bir dil kullanılmakta gereksiz anlatımlar, güzellikler verilmektedir.
5. Fıkıhtan anladığımız her halde namaz, oruç, hac ve zekat olmaktadır. Fıkıhın diğer konuları

neden anlatılmamaktadır. Bir nikah, evlenme, boşanma, miras, ticaret gibi konular önemsiz midir? Bir köye giden imam nikah kıymayacak mı? (Evlenme ve aile hayatına sadece 3 sayfa ayrılmış.)

6. Öğrencilere fıkıhın hayatımızla ilgisi de fetvalar çerçevesinde anlatılabilir.
7. Bütün bu dersler bir yılda değil dört yıla yayılarak verilmelidir.

Sonuç olarak buradaki fıkıhla imam değil sağlıklı bir Müslüman bile olunmaz. Bu işin eğitimi verilecekse ciddi olunmalıdır. Kullanılan dili basitleştirmenin de anlamı yoktur. O dili basitleştirecek olan öğretmendir. Ayrıca son sınıfta eski metinlerin veya kitapların okutulması da öğrencilerde büyük bir birikim sağlar. Hanefilerin Kuduri, Mülteka; Şafilerin Muğni gibi kitaplarının okutulması onların ufkunu açmış olacaktır. İmam hatipte okuyan gençlerin yaşları küçük demeyin. Sonuçta lise kısmına başlayan bir genç 15-16 yaşlarındadır ve bu yaş hiç de küçük bir yaş değildir. Biz gençlerimize büyük muamelesi yaparsak onlar büyürler. Ama biz onlara küçük çocuk muamelesi yaparsak onlar hep çocuk kalırlar.



Fıkıh kitaplarımızın da ihtiyaca göre yeniden şekillenmesi gerekir. Ama bana kalsa imam hatiplerin eğitim dilinin tamamen Arapça olması ve derslerin doğrudan eski kitaplardan okutulması doğru olacak; ama çok şey istiyorum galiba...



LAİK SİSTEMDE DİN EĞİTİMİNİN SORUNLARI

Halil İbrahim KABAK -Eğitimci

Eğitim sahasında çalışma ve araştırma yapan bilim adamlarının hepsinin kendine has eğitim tanımları vardır. Bu tanımların hepsine yanlış dememiz elbette mümkün değildir. Her biri eğitimin kendince önem arz eden bir boyutunu ifade etmiştir. Eğitim; kişinin kendi hayatına şekil veren davranış biçimlerini, inanç, ilim, ahlak, sanat gibi hayatın olmazsa olmaz alanları için konulmuş prensip ve ilkeleri, ehil kimseler marifetiyle ve kendi iradesinin yardımıyla bir süreç içerisinde kazanmasıdır diye tarif edebiliriz. Din eğitimi denince, dinin emir ve yasaklarını, ahlak kurallarını o dinin mensuplarına öğretip onların kendi hür iradeleriyle ve istekli bir şekilde bu ilke ve kurallara uymasını temin edecek bir eğitimden söz etmemiz gerekecektir.

Bu anlamda bir din eğitimi ülkemizde Tevhid-i Tedrisat Kanunu çıkartıldığı günden beri her dönemde tartışma konusu olmuş, o gün bu gündür sıkıntılar da hiçbir zaman sona ermemiştir. Aslına bakılırsa ülkemizde laikleşme süreci 1924 Ana-

yasası'nda devletin resmî dini İslam olarak kabul edildiği halde aynı yılda kabul edilen Tevhid-i Tedrisat Kanunu'yla ilk önce eğitim alanında başlamıştır. 1928 Anayasası'nda "Devletin resmî dini İslam'dır." ibaresi anayasadan kaldırılmış, 1937 yılında Laiklik ilkesi konulmuştur. Tevhid-i Tedrisat Kanunu'yla medreseler kapatılmış, aynı yılda dini alanda hizmet edecekleri eğitim verilmek gayesiyle İstanbul Dârülfünunu'nda bir İlâhiyat Fakültesi kurulmuştur. İlâhiyat Fakültesi'ne altyapı oluşturmak hem de imam ve hatip yetiştirmek için yine aynı yılda değişik yerlerde 29 yerde imam hatip mektepleri açılmıştır. 1926-1927 öğretim yılında bu okulların sayısı ikiye indirilmiş, 1930-1931 öğretim yılında ise yeterince ilgi görmediği gerekçe gösterilerek kapatılmıştır. 1939'dan 1950'ye kadar ise, Türkiye'de sadece Müslüman vatandaşların olmadığı, Müslüman olmayan Türk vatandaşlarının da dinsel gereksinimleri ve vicdan özgürlüğü olduğu gerekçe gösterilerek din dersleri tamamen kaldı-

rılmış, din namına hiçbir dersin müfredatta yer almadığı bir dönem yaşanmıştır. Demokrat Parti'nin iktidara gelmesiyle 1951'de bu okullar yeniden açılmıştır. Ancak bundan öncesi ve sonrasında yapılan tüm düzenleme ve uygulamalarla din eğitiminin sadece din hizmeti yapacak kişilere verilmesi gerektiği gibi bir zihniyet icat edilmiş oluyordu.

Hâlbuki İslam' da, Hristiyanlık' ta olduğu gibi ruhbanlık yoktur. Din sadece belli kişilerin tekelinde olamaz. Hindu inancında olduğu gibi de insanlar kastlara ayrılıp sınıflandırılmaz. Hindu inancındaki kast sisteminde insanların bir kısmı kötü insan olarak kabul edilip Şudralar diye bir sınıfa ayrılır ve bunlara dini metinleri okuma hakkı verilmediği gibi başka insanlara dini konuda herhangi bir öğüt ve nasihat verme hakkı dahi tanınmaz. Milletimiz büyük bir çoğunlukla Müslüman' dır. Her Müslüman'ın dinini öğrenmeye ve icablarını yerine getirmeye ihtiyacı ve hakkı vardır. İslam' a göre bu, bir Müslüman'ın en tabii ve elinden hiçbir şekilde alınamayacak hakkıdır. Azınlıkta olan gayri müslimler gerekçe yapılarak bu hakkın ortadan kaldırılması en büyük haksızlık olmuştur.

Laiklik ilkesine dayanılarak tüm bu uygulamaların yapılmasındaki amacın, İslam' a da ruhbanlığı sokma ya da dini metinleri okuması, başka birine din adına bir öğütte, bir nasihatte bulunma imkânı ve hakkı elinden alınmış Şudra sınıfı oluşturarak rayından çıkmış yeni bir yapı oluşturmak olduğu ortadadır.

Laiklik ilkesine dayanılarak tüm bu uygulamaların yapılmasındaki amacın, İslam' a da ruhbanlığı sokma ya da dini metinleri okuması, başka birine din adına bir öğütte, bir nasihatte bulunma imkânı ve hakkı elinden alınmış Şudra sınıfı oluşturarak rayından çıkmış yeni bir yapı oluşturmak olduğu ortadadır. Çünkü din eğitimi konusunda

hiçbir zaman, büyük çoğunluğu İslam dinine mensup olan milletimizin tüm fertlerinin İslam dininin emir ve yasaklarını, ahlak kurallarını öğrenip bunlara kendi hür iradeleriyle ve istekli bir şekilde uyulmasını temin edecek bir eğitim düşünülmemiş ve uygulanmamıştır.

Bugün geldiğimiz noktaya bir göz atacak olursak, dini hizmet yapacaklara eğitim veren okullar diye nitelenen İHL'lerde bile tam manasıyla bir din eğitimi verildiği söylenemez. Din eğitimi adına uygulanan sistemde hem İHL'lerde okutulan mesleki derslerin hem diğer okullarda okutulan Din Kültürü Ve Ahlak Bilgisi derslerinin müfredatlarının doyurucu bir dini bilgi vermekten uzak olduğunu, hem de kuru ve yetersiz, bilgi vermekten öte geçmeyen, eğitmeyen bir süreç olduğunu görebiliriz.

Bu noktadaki tespitlerimize belki katılmayanlar olabilir. Bir imam hatipli ve ilahiyatçı olarak bu eksikleri görmek ve dile getirmek hakikaten çok acı veren bir husustur. Ancak "Bardağın dolu tarafına bakmak lazım, buna da şükür!" deyip geçemeyiz de... Aslına bakılırsa "Bardağın dolu kısmına bakmak lazım." düşüncesinin de çok ciddi manada sorgulanması gerekmektedir. Çünkü bu zihniyet her dönemde toplumumuzu statükoya karşı teslimiyetçiliğe götürmekte, bardağın boş olan tarafının nasıl dolması gerektiği kaygısını ortadan kaldırmaktadır. Bu sayede de bardak bir türlü dolamamakta hatta çoğu kez eksilmektedir.

Aklı selim ile şöyle bir düşünelim. İHL'lerde şu anda okuyan ve daha önceki dönemlerde okumuş olan veya mezun durumdaki birine herhangi bir dini mesele sorulduğunda doğru ve tatmin edici cevap alabilme ihtimali ne kadardır? Okul dışında başka bir yerden Kur'an dersi veya dini ilimler tahsil etmemiş birisi, kelimenin tam anlamıyla mihrabı, minberi, kürsüyü doldurabilecek bir imam veya hatip olarak yetişebiliyor mu? Hatta ilahiyat fakültelerindeki durum bundan farklı mıdır? Eğer farklı ise, oradan mezun olanlar müftü veya vaiz olmak istediklerinde Diyanet İşleri Başkanlığı neden ciddi bir imtihana tabi tutmaya ihtiyaç görüyor? Bu imtihanda başarı gösterenleri dahi iki yıl süre ile yeniden özel bir eğitime tabi tutmaya neden ihtiyaç duyuyor? Bütün bu soruların cevabı, maalesef bu okullardaki verilen bilgilerin yetersizliğidir.

Peki! Eğitim yeterli midir?

Bilgi de, eğitim de hiç yok diyemeyiz. Ama maalesef yetersiz demek zorundayız. Yapılan araştırmalarda Türkiye genelinde beş vakit namaz kılanların oranı en fazla yüzde on beş-yirmiler civarındadır. Tabii ki her namaz kılan İHL mezunu yahut ilahiyat mezunu olmadığına göre acaba bu okullarımızdan mezun olanlarımızda beş vakit namazını düzenli kılanların oranı ne kadardır? Doğrusu bu konuda çok ciddi bir araştırmaya ihtiyaç vardır. Hele bir de mezhep tanımayan, Sünneti kabul etmeyen, birçok itikadi sapmayı ihtiva eden görüşleri serdedenler ziraat veya tıp fakültesi mezunları değillerdir herhalde!

**Bilgi de, eğitim de hiç yok
diyemeyiz. Ama maalesef
yetersiz demek zorundayız.
Yapılan araştırmalarda Türkiye
genelinde beş vakit namaz
kılanların oranı en fazla yüzde
on beş-yirmiler civarındadır.
Tabii ki her namaz kılan
İHL mezunu yahut ilahiyat
mezunu olmadığına göre acaba
bu okullarımızdan mezun
olanlarımızda beş vakit namazını
düzenli kılanların oranı ne
kadardır?**

Dini eğitim verildiği iddia edilen okullarda din eğitiminin hali böyle iken diğerlerinin halini bir düşünün. Bir defa sakatlık daha dersin adından başlıyor. Din Kültürü Ve Ahlak Bilgisi... Dersin adının bu şekilde olması topluma yeterli düzeyde din eğitimi verme amacını gütmeyeceğini daha çok din olayı hakkında genel kültür verecek bir ders olduğunu göstermektedir. Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi ders müfredatında en son yapılan düzenlemelerden sonra hazırlanan ve halen Milli Eğitim Bakanlığı' nın internet sitesinde yayınlanan İlköğretim Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi Dersi (4, 5, 6, 7 ve 8. sınıflar) Öğretim Programı ve Kılavuzunda, Dersin Öğretim Programı giriş kısmındaki ifadeler bu programın İslam âlimlerimizin

asırlardan beri büyük bir titizlik ile ortaya koymuş oldukları İslami eserler, birikimler esas alınarak değil; konjonktüre uygun olarak hazırlanmış olduğunu en başından ifade etmiş olmaktadır. Bu girişten bazı ifadeleri aynen aktarıyorum.

“İlköğretim programlarının yenilenmesi çalışmalarıyla beraber “Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi Dersi Öğretim Programı” yeniden geliştirilmiştir. Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi dersinin içeriğinin belirlenmesinde “dinin temel bilgi kaynakları dikkate alınarak İslam’ın kök değerleri çerçevesinde “mezhepler üstü (herhangi bir mezhebi esas almayan, mezhebî tartışmalara girmeyen) ve dinler açılımlı” anlayış olarak ifade edilebilecek bir yaklaşım benimsenmiştir.”¹

Programın Uygulanmasına İlişkin İlke ve Açıklamalar kısmında ise şu ifadeler yer almakta: “Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi Dersi Öğretim Programı, Anayasamız ile Millî Eğitim Temel Kanunu hükümlerine uygun olarak hazırlanmıştır. Programın uygulanmasında devletimizin laiklik ilkesi daima göz önünde bulundurulacak ve bu ilke titizlikle korunacaktır. Hiçbir şekilde vicdan ve düşünce özgürlüğü zedelenmeyecektir. Öğrenciler dinî uygulamalara zorlanmayacaktır.”²

Amaç, bireylerin, dinî, kültürel ve ahlaki değerler hakkında doğru bilgilenmelerini sağlamaktır. Bu yaklaşıma uygun olan bütün dinî ve ahlaki değerler, öğretime konu edilmiş, ancak programın doktrin (belirli bir mezhebe dayalı) merkezli bir öğretime dönüşmemesine özen gösterilmiştir.”³ denilmektedir. Hâlbuki mezhep, Kuran ve Sünnet’ i sistemli bir şekilde belli prensipler, ilkeler ve metot çerçevesinde anlama biçimidir. Bunu ortadan kaldırırsanız systemsiz, metotsuz, prensipsiz, ilkesiz bir şekilde, kafasına estiği şekilde, Kuran ve Sünnet’ i yorumlamanın yolunu açmış olursunuz. Keyfiliğin önü açılmış olur. Nitekim öyle de olmuştur.

Samimimi bir şekilde gerçek manada din eğitimi verilmek isteniyorsa, İslam dininin emir ve yasaklarını, ahlak kuralarını tüm Müslüman çocuklarına öğretip bunlara kendi hür iradeleriyle

1 İlköğretim Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi Dersi (4, 5, 6, 7 ve 8. sınıflar) Öğretim Programı ve Kılavuzu (ANKARA – 2010) S, 2

2 a.g.k. S. 8

3 a.g.k. S 10

ve istekli bir şekilde uyulmasını temin edecek bir eğitim sistemi oluşturulmalı, bu dersin adı da “Din Dersi” olmalıdır.

Din Kültürü Dersi din derslerine dönüştürülse bile din eğitimi sadece bir dersin içerisine hapsedilerek tam manasıyla verilemez. Allah’ ın, kullarına ve Peygamber’ inin ümmetine verdiği mesajlar ve öğütlerin her dersin konusuna uygun olarak verilmesi gerekir. Hayat Bilgisi dersine bakıyorsunuz içerisinde hayatı bahşeden Allah’ tan bahsetmiyor, Allahsız bir hayat anlatıyor. Matematik dersi ise İslam’ ın şiddetle yasakladığı faizin hesabını yaptırıyor. Fen dersinde Evrim teorisini anlatıyor. Fen ve teknolojiye, tıpta, bilimde bu kadar ilerlemeye rağmen üzerinden yüz yıldan fazla bir zaman geçtiği halde ispat edilememiş bir iddia bilimsel bir teori nasıl olur? Böyle bir saçmalığı bilgi diye anlatır, yaratana anlatmazsanız o yavrularımız yaratana nasıl tanır?

Sekizinci sınıf Türkçe Ders kitabının ilk konusu “Meraklı Pandora ve Konuşan Sandık”. Bu parçada anlatılan olay ise bir Yunan mitolojisi... Epimetheus ile karısı Pandora’ nın hikâyesi anlatılmakta. “ (...)Günlerden bir gün Pandorayla Epimetheus yine sevinç içerisinde dans edip oyun oynarken Haber Tanrısı Hermes’i gördüler. Hermes tanrıların, özellikle de Tanrılar Tanrısı Zeus’un habercisiydi(...)” diye devam ediyor. Şu ifadelerle bakınız! Hepsi şirk (Allah’ a ortaklar koşma) ve hepsi küfür (inkârcılık). Olay bununla bitmiyor. Aynı ders kitabının tamamlayıcısı ve devamı olan çalışma kitabının 15. sayfasında bu metnin analizini yapmak üzere öğrencilere yöneltilen sorular da tam bir facia... Deniliyor ki;

“Hermes’ in yerinde olsaydınız Pandora ve Epimetheus’ a karşı tepkiniz ne olurdu?”

“Tanrılar Tanrısı Zeus’ un yerinde olsaydınız Pandora’ yı sandığı açtığı için cezalandırır mıydınız? Nasıl bir ceza verirdiniz?”

Din Kültürü dersinde Tevhit inancını anlatmaya çalıştığınız gencin zihnine Türkçe dersinde “Tanrılar” şeklinde çoğul ilah kavramı sokarak, kendisini (hâşâ) bir tanrı yerine koydurarak tevhit akidesini yıkıp şirke götürüyorsunuz. Din Kültürü dersinde tevazuu, alçak gönüllülüğü, diğerkâmlığı, öğrettiğiniz genci Türkçe dersinde kendisini (hâşâ) bir tanrı yerine koydurarak

kibir, büyülenme, kendini beğenmişlik, enaniyet sahibi yapıyorsunuz. Bir derste affetmenin, bağışlamanın erdemini anlattığınız gence, diğer derste kendisini bir tanrı yerine koydurup birisine ceza vermesini isteyerek şiddete teşvik etmiş olmuyor musunuz? Kendisini, çapkınlığa sembol olmuş olan, ölümlü ölümsüz herkese âşık olabilen (hâşâ) bir tanrı yerine koydurulan bu gençte ar, hayâ, namus duygusu ne hale gelir?

İngilizce veya diğer yabancı dil derslerinde kendi inanç, kültür ve medeniyetimize ait metinler İngilizceye veya diğer dillere çevrilip okutulsa fena mı olur? Ama bizdeki dil eğitiminde dil ile beraber o milletlerin kültürü veriliyor. Milli Eğitim Bakanlığı’ nın yayını olan 8. sınıf İngilizce ders kitabında 10. ünite sayfa 117’ deki okuma parçasında geçen “Spot On” isimli hikâyede bakın Batı kültürü nasıl dayatılıyor? (Parçanın tercümesi aşağıdaki gibidir).

“Sinderella üniversiteye başlar ve hoş geldin partisine davet edilir. Partide Steven adında bir oğlanla tanışır. Steven Sinderella’ yı dansa davet eder. Hava almak için dışarı çıktıklarında Sinderella ertesi günkü sınavını hatırlayıp koşarak ayrılır.

Sinderella çok güzel ve masum olduğu için Steven ona âşık olur. Steven Sinderella’ ya çıkma teklif eder Sinderella kabul eder ve bir süre böyle devam eder. Steven Sinderella’ yı evliliğe ikna etmeye çalışır; ama Sinderella üniversiteyi bitirmeye daha ilgilidir.

Ayrıca Steven Sinderella’ nın evde durması ve çocuklarla ilgilenmesini istemektedir; ama Sinderella kariyer yapmak istemektedir.

Sindirella danışmana gider ve danışman ona “Sen zeki bir kız olduğun için doğru kararı verirsin. Evleneceğin adamın mı kariyerin mi daha önemli olduğuna karar vermelisin.” der. Sindirella kariyerin daha önemli olduğuna karar verir ve bundan sonra mutluca yaşar.”

Bu şekildeki bir eğitim yapısıyla ancak bir derste verdiğiniz, (şayet verebiliyorsanız) kazandırdığınız ilim, irfan, edep ve ahlak ilkelerini diğeriyle bozuyorsunuz. Sonuçta din eğitimi vermiş oluyorsunuz, veriyormuş gibi yapmış oluyorsunuz.

KARAKTER GELİŞİMİNDE ve KİŞİLİK OLUŞUMUNDA İLKOKUL ve İLKOKUL ÖĞRETMENİNİN ÖNEMİ

Halid NİZAMOĞLU -Eğitimci

Karakter gelişimi, kişilik oluşumu ve sosyal beceriler eğitimi, insan yaşamını anlamlı ve üretken hale getirebilmek, bireylerin yaşama dair amaç edinmelerini sağlamak, bununla birlikte sağlıklı gelişen bir toplum ortaya çıkarmak için, toplum içerisinde bir takım erdemler geliştirme çabasıdır. Bu eğitim, dinsel, evrensel ve toplumsal bir takım değerlerin okul yaşamına sistemli olarak yerleştirilmesi sürecidir.

İnsan yaşamında çocukluk dönemi sağlıklı bir kişilik kazanımında ve topluma uyum sağlanmasında en kritik dönemdir. Bir bilge, Çocuklar toplumumuzun %25'ini ama geleceğimizin %100 'ünü oluşturmaktadır, demiş. Geleceğin sağlıklı toplumunu oluşturacak çocukların, sosyal beceriler ve olumlu karakter özellikleri kazanmaları gerekmektedir. İlkokul dönemi çocukların bu özellikleri kazanmaya en açık olduğu dönemdir. Hz Ali(ra), Çocuğun kalbi ekilmemiş tarlaya benzer, ne ekersen tutar, buyurmuştur. Bir bireyin karakterinin oluşması ve sosyal beceriler kazanması çok küçük yaşlarda başlar. Bu eğitimin temelleri ailede ve çocuğun yakın çevresinde atılır. Okul öncesi ve ilkokulda bu temel üzerine bina edilir. Yapılan araştırmalarda, çocukların en çok Allah'ı merak ettikleri ilkokul öncesi ve ilkokul dönemi boyunca zihinsel ve duygusal güçleri çerçevesinde O'nu düşündükleri ve anlamaya çalıştıkları ortaya çıkmıştır. Bu nedenledir ki; çocuklardaki bu merakı gidermek için Tevhid inancının evde ve okul öncesinden itibaren verilmesi gerekir. J.J. Rousseau çocuklara manevi eğitim verilmesi konusunda şunları söylüyor: "Bize doğru olmamızı, birbirimizi sevmememizi, daha iyi ve merhametli davranmamızı, herkese, akrabalarımıza ve düşmanlarımıza bile vaatlerimizi tutmamızı emreden, insanın mukadderatına hükmeden bir Hâkim-i Mutlak bulunduğunu çocuk-

ların bilmesi icap eder."

Yine aynı araştırmada son çocukluk dönemi 7-11/13 yaşları arası olarak kabul görmektedir. Bu dönem ilkokul çağıdır. Zihinsel, duygusal, sosyal, cinsel, ahlaki ve bedeni gelişimin temelleri ilk çocukluk sonuna kadar atılır. Son çocukluk döneminde ise, dünyayı mantıki ilişkiler örüntüsü olarak görerek, olayları soyut kavramlardan daha çok somut olarak algılamaya yönelik dönemdir. "Çocuğun dindar olarak dünyaya gelmediği, fakat dini kabiliyet ve eğiliminin çevredeki uyarıcılarla etkileşim içinde, yaşın ilerlemesine bağlı olarak kendisini açığa vurduğu, biyolojik, psikolojik ve sosyal gelişmelerinin dindar bir kişilik sahibi olmasına elverişli olduğu belirtilir."

Yapılan araştırmalar şunu göstermektedir: Ço-

KARAKTER GELİŞİMİNDE ve KİŞİLİK OLUŞUMUNDA İLKOKUL ve İLKOKUL ÖĞRETMENİNİN ÖNEMİ

cuklara ilk yıllarda yapılacak eğitimin niteliği, kişilikleri, karakterleri, başarıları, topluma karşı ve kendilerine karşı tutumları üstünde önemli bir etkiye sahiptir. Bu durumda, okul öncesi ve İlkokul döneminde çocukla etkileşimde bulunan kişilerin, özellikle de öğretmenlerin çocukların geleceğini biçimlendirmede, sağlıklı bir kişilik kazanmalarında büyük rolü olduğunu söylemek mümkündür.

Eğitim programlarının, müfredatın ve eğitim sisteminin de çocuğun gelişiminde etkili olduğunu söylemeliyiz.

Bir eğitim sisteminin kalitesinin, sistemin temel işlevi olan öğretmenlerin kalitesinden yüksek olması beklenemez. Ancak öğretmenin kalitesini düşürecek, niteliklerini engelleyecek yapıda da olmamalıdır.

Nitelikli insan, nitelikli bir eğitim sürecinin ürünüdür.

Bu süreci üreten ise nitelikli öğretmenlerdir. Bu dönemde öğretmenler, çocukların model aldığı en önemli figürlerdir.

Çocuk için ilköğretim öğretmeni annesinden bile önde gelen, adeta kutsal bir kişidir. "O" ne derse doğrudur; ne yaparsa iyidir; güzeldir. Çocuğun gözünde böylesine yüceleşen ilköğretim öğretmeni, çocuğun en çok model aldığı kişidir. Dolayısıyla eğitim ortamındaki örnek davranışlarıyla çocuğun sağlıklı kişilik gelişimine yardım etmede ya da olumsuz bir kişiliğe sahip

olmasında da büyük rolü olan kişi yine öğretmendir.

İslâm eğitim geleneğinde de, bireyin gelişiminde öğretmen sorumluluğu oldukça yüksektir.

Öğretmenlik, her şeyden önce Peygamber mesleği olarak görülür. Bu yüzden İslâm eğitim geleneğinde öğretmenin önemli bir yeri vardır.

Çocukların her türlü yetersizliğine karşı öğretmen kişisel gelişimini tamamlamış ve meslekî eğitim almış bir yetişkin olarak, kendilerini gerçekleştirmeleri noktasında onlara kılavuzluk yapmakta ve onları hayata hazırlamaktadır. Bu yüzden öğretmenlerin, omuzlarındaki bu ağır sorumluluğun altından kalkabilecek nitelikte kişiler arasından seçilmeleri ve uygun şekilde yetiştirilip mesleğe hazırlanmaları gerekmektedir. "Fatih Projeleri" geliştirilerek Fatihler yetiştirme imkanı yoktur. Fatihlerin yetişmesi için Akşemseddinlerin, Molla Güranilerin ve Ali Kuşçuların olması gerekir. Bunun için de öğretmen yetiştirme sistemi yeniden yapılandırılmalı ve öğretmenin görev, sorumluluk ve özellikleri yeniden belirlenmelidir.

Eğitim bir bütünlük arz eder. insan gerçeğini de bir bütünlük içinde ele alıp, çocuğu yetiştirirken, onu her yönü ile eğitmek zorunluluğu olmalıdır. "Din bir felsefe okulu, nazari, varsayımda kalacak bir öğreti değil, her şeyden önce bir yaşantı, hayat tarzı, insanlar arası ilişkiler ve toplum düzenidir. Okulda Din ve Ahlak dersleri ve maneviyat eğitimleri verilirken bu özelliğin göz önünde bulundurulması, öğretim-eğitimin ona göre yapılması ve programın da ona göre düzenlenmesi gerekir. Ta'lim, sadece zihni bir takım şeylerle doldurmak değil aynı zamanda bilgiyi eyleme dönüştürmektir. Terbiye ise "kulu, dinî ve dünyevî vazifelerini bihakkın ifâ edebilecek bir hâle isâl eylemek" şeklinde tanımlanmıştır. Bu tanımlar doğrultusunda Talim ve Terbiye kurulu asli görevini ifa etmemektedir. Kurulun asli vazifesini ifa için yeniden yapılanması, program ve müfredat geliştirmesi gerekiyor. Manevi eğitimin temel hedefi, yetişmekte olan nesillerin ruh ve beden gelişimlerini dikkate alarak, gençlerin duygu, zihin ve heyecan dinamizmini bozmadan, tutarlı, bilinçli bir mümin ve başarılı bir genç olarak topluma katılmalarını sağlamaktır.



ZİNA, TOPLUMU ÇÖKERTEN ÇİRKİN BİR İŞTİR

Allah insanların çoğalmasını evlenmeleri mümkün olan erkek ve kadının nikâh akdi ile gerçekleştirecekleri ilişkiye bağlamıştır. Kadın ve erkek arasında nikâh akdi olmaksızın yapılan ilişkiler İslam' da zina olarak görülmüş ve kınanmıştır. Zina nesil emniyetini ortandan kaldıran kötü bir yoldur. Zina kadının kadınlığını ve anneliğini elinden alan ve onu bir eşya haline dönüştüren çirkin bir iştir. Bunun için Rabbimiz buyuruyor İSRA SURESİ 32: "Zinaya yaklaşmayın, gerçekten o, çirkin bir hayasızlık işidir ve kötü bir yoldur." Zina bir yönüyle Allah' ın hakkına saldırıdır, diğer bir yönüyle de kul hakkını ihlaldir. AB istedi diye zinayı suç olmaktan çıkarmak en büyük napsizliktir.

Zina İzni İsteyen Genç: Ebu Ümame (r.a) den rivayet edilmiştir: Bir genç Peygamberimize gelerek "Ey Allah' ın Resulü, zina etmek için izin vermeni istiyorum." dedi. Bunun üzerine orada bulunanlar: "Sus, sus" diyerek onu engellemeye çalıştılar. Peygamberimiz (S.A.V) "Bırakın, o genç yanıma gelsin!" dedi. Genç yanına geldi ve ona "Annenin zina etmesi senin hoşuna gider mi?" diye sordu. Genç: "Hayır! Allah' a yemin olsun ki hoşuma gitmez. Allah beni sana feda kılsın." cevabını verdi. Peygamberimiz: "Sen nasıl istemiyorsan, diğer insanlar da annelerinin zina etmelerinden hoşlanmazlar. Peki, kendi kızının zina etmesi senin hoşuna gider mi?" diye sordu. Genç: "Hayır, Allah' a yemin olsun ki hoşuma gitmez. Ey Allah' ın Resulü, Allah beni sana feda kılsın." cevabını verdi. Peygamberimiz: "Sen hoşlanmadığın gibi diğer insanlar da kızlarının zina etmelerinden hoşlanmazlar. Kız kardeşinin zina etmesi senin hoşuna gider mi?" diye sordu. Genç buna da: "Tabi ki bunu da istemem, Ey Allah' ın Resulü, canım sana feda olsun." cevabını verdi. Peygamberimiz "İnsanlar da kız kardeşlerinin

zina etmesini istemez. Peki, teyzenin zina etmesi senin hoşuna gider mi?" diye sorması üzerine, genç yine "Canım sana feda olsun Ey Allah' ın Resulü, bunu da istemem." cevabını verdi. Bunun üzerine Hz. Peygamber "Diğer insanlar da senin gibi, teyzelerinin zina etmelerini istemez." dedikten sonra mübarek elini onun omzuna koyarak "Rabbim, bu kulunun günahlarını bağışla, kalbini her türlü kötülükten arındır, onu zinadan koru!" diye dua etti. Bundan sonra hiç kimse bu gencin kadınlara dönüp baktığını görmedi. (Ahmed, Taberani) Zina ve İman: Peygamberimiz buyuruyor: "Zina eden zina ettiği zaman mü'min olarak zina etmez. Hırsız, hırsızlık yaptığı zaman, mü'min olarak hırsızlık yapmaz. İçki içen, içki içerken mü'min olarak içmez." (Buhari, Müslim)

Zinanın Kötülüğü: Peygamberimiz buyuruyor: "Allah katında şirkten sonra, zinadan daha büyük günah yoktur." (Ahmed) "Kadınlara bir arada yalnız kalmaktan sakının. Allah' a yemin ederim ki, bir kişi bir kadınla yalnız kalınca, aralarına şeytan girer. Bir kimsenin çamurlu bir domuzla sıkışmış durumda olması, o kimse için kendine helâl olmayan bir kadına dokunmasından daha hafif kalır." (Taberani)

Dünya Azabı: Peygamberimiz buyuruyor: "Bir şehirde zina ve faiz yaygınlaşırsa, onlar Allah' ın azabını kendilerine hak etmiş olurlar." (Hâkim) "İçinde zina zuhur eden, yaygınlaşan hiçbir topluluk yoktur ki, onlar kitlelikle cezalandırılmasın. Yine içinde rüşvetin yaygınlaştığı hiç bir topluluk yoktur ki, korkuyla cezalandırılmasın." (Ahmed)

Ahiret Azabı: Peygamberimiz buyuruyor: "Allah kıyamet gününde üç zümreyle konuşmaz, onlara bakmaz, onları günahlardan temizlemez, affetmez, onlar için elem verici bir azap vardır. Onlar; zina eden ihtiyar adam, çok yalancı devlet başkanı, kibirli fakirdir." (Müslim)

“Peygamberimizi En Güzel Anlatan Gül Resmi” Yarışmasında Dereceye Giren Eserler

Şanlıurfa’da, Kutlu Doğum haftası kapsamında lise ve ortaokul öğrencileri arasında düzenlenen resim yarışmasında sıralamalar belli oldu. Katılımın yoğun olduğu yarışmada öğrenciler Hz. Muhammed’i gül resmi ile anlatmaya çalıştı.

Lise ve ortaokul öğrencilerinin kendi aralarında rekabet ettiği Hz. Muhammed’i anlatan en güzel resim yarışmasının sonuçları belli oldu. Yüzlerce öğrencinin katıldığı yarışmada ilk 20’ye giren

resim Balıklıgöl Platosu’nda sergilendi. Şuurlu Öğretmenler Derneği (ÖĞDER) tarafından her yıl düzenlenen “Peygamberimiz Hz. Muhammed’i Anlatan En Güzel Gülü Sen Çiz”; konulu yarışmada öğrenciler lise ve ortaokul kategorisinde yarıştı. Yarışmada jüri özel ödülü alan Güzel Sanatlar Lisesi 10’ncu sınıf öğrencisi Hikmet Delibaş, yarışmanın gençler açısından önemine vurgu yaparak gençlerin Hz. Muhammed’e olan sevgi ve saygılarını gül ile ifade ettiklerini dile getirdi.

Ortaokullar 1.si

Ümmü Gülsüm KESKİN
Mehmet Akif Ersoy Ortaokulu



Liseler 1.si

Serhat ÖZDEMİR
Güzel Sanatlar Lisesi



Ortaokullar 2.si

Beyza DOLAKAN
TOKİ Ortaokulu



Liseler 2.si

Zeynep TOPRAK
İMKB Lisesi



Ortaokullar 3.sü

Dilara ÇELİK
Yenice İmam
Hatip Ortaokulu



Liseler 3.sü

Betül YETİM
Anadolu İmam
Hatip Lisesi



SÖZÜN GÜCÜ

Aydın FERŞADOĞLU
fmustafaaydin@gmail.com



Evet, hayat iman ve cihattır. Bu iki değer ve dinamizme, kim sahip olursa, zaferi onlar kazanacak ve üste çıkacaktır.

Mesela, Ankara yolundan Konya'ya girerken sağlı sollu pek çok fabrika görürsünüz. Birisi size dese ki: Bu fabrikaların hepsi içleri temizlensin diye kurulmuştur. Buna gülersiniz, böyle şey olmaz. Fabrika asıl fayda için, üretim için kurulur.

Cihad da öyledir. Cenab-ı Hak, İslam'ı sadece insanların içini temizlemek için göndermemiştir. İnsanlığın dünya ve ahiret mutluluklarını tesis için göndermiştir.

Merhum Prof. Dr. Necmettin ERBAKAN

54. T.C. Başbakanı - Milli Görüş Lideri

BİZ'DEN



ÖĞ-DER (Şuurlu Öğretmenler Derneği) Eğitime Yön Vermeye Devam Ediyor



A-ÖĞ-DER Kısa Film Yarışması Düzenledi ve Ödülleri Takdim Edildi

Şuurlu Öğretmenler Derneği (ÖĞ-DER), bu yıl üçüncüsünü düzenlediği “Eğitimde Önce Ahlak ve Maneviyat” konulu “Kısa Film Senaryo Yarışması” ödül törenini gerçekleştirdi. Kur'an-ı Kerim tilaveti ile başlayan programda, Soma'da hayatını kaybeden maden işçileri için de dua edil-

Jürinin yaptığı değerlendirmeler sonucunda birinciliği “Dört Kelime” adlı senaryosuyla Mehmet Akif Söğüt Kazandı.



di. Başkent Öğretmen Evi'nde yapılan programa Din-Bir-Der Genel Başkanı Muhittin Yıldırım, Cansuyu Genel Başkanı Mustafa Köylü, Eğitim-Bir-Sen Ankara Bir Nolu Şube Başkanı Mustafa Kır ve çok sayıda eğitimci katıldı.

Jürinin yaptığı değerlendirmeler sonucunda birinciliği "Dört Kelime"adlı senaryosuyla Mehmet Akif Söğüt Kazandı.

İkinciliği "Senin Gibi Bir Öğretmen" adlı senaryosuyla Hâkime Akyol aldı.

Yarışmanın üçüncüsü ise, "Ruhobur" adlı senaryosu ile Ahmet Güney oldu.

İkinciliği "Senin Gibi Bir Öğretmen" adlı senaryosuyla Hâkime Akyol aldı.

Yarışmanın üçüncüsü ise, "Ruhobur" adlı senaryosu ile Ahmet Güney oldu.

Ayrıca yarışmaya katılan üç senaryoda mansiyon ödülü aldı. Mansiyon ödülü alan isimler şöyle: "Bizi Biz Yapan" adlı senaryo ile Ekrem Ayhan Çakay, "Bir Kızıl Yalnızlık"adlı senaryo ile Sertan Aktaş, "Yusuf" adlı senaryo ile Sezgin Altınel.

İFSADA KARŞI ISLAH ÇALIŞMASI

Dünyada film endüstrisi kullanılarak ifsat çalışmaları yapıldığını kaydeden ÖĞ-DER Genel Başkanı Akkiraz, bu çalışmaların temelini ırkçı emperyalizmin oluşturduğunu söyledi. Düzenledikleri senaryo yarışmaları ile Müslümanların da iyi senaryolar hazırlayabildiklerini tüm dünyaya göstermeye çalıştıklarını belirten Akkiraz "Biz sorumluluğumuzun gereği olarak eğitimde kısa film yarışması düzenledik. Genellikle bu tür faaliyetleri maneviyatı öncelemeyen bir takım toplum kesimlerinin yaptığını biliyoruz. Biz bu çalışmaları yaptığımız zaman bir takım kimseler güldüler. Bu işi bu noktalara getiren en önemli et-

ken inanma meselesidir. Bu çalışmalarla hedeflemek istediğimiz şey; Müslümanları duyarlı hale getirmek. İnşallah bu senaryolar filme alınacak ve televizyonlarda gösterilecek. İnşallah Müslümanların da Hollywood gibi büyük bir film endüstrisi olacak"dedi.

B- ULUSLARARASI EĞİTİM KONFERANSLARI



Şuurlu Öğretmenler Derneği ÖĞ-DER bu sene Uluslararası Eğitim Konferansları'nın 4.sünü düzenlendi. Başta Ankara ve İstanbul olmak üzere toplam 7 ilde düzenlenen konferansların, eğitimcilerin ilgi odağı haline geldi.

ÖĞ-DER Genel Merkez'den edinilen bilgiye göre, Eğitim Müfredatları; Milli Programlar İçin Mili Politikalar konulu konferanslarda Eğitim Öğretim konularının masaya yatırılıp, enine boyuna tartışılacağı belirtildi. Konferansta ayrıca, Küreselleşme, Devlet ve İnsan, Bilgi Toplumu, Eğitim ve İnsan, İnsan Haklarına İnsani Bakış, Basın Yoluyla İfsat ve Küreselleşmenin Yerel Milli Eğitime Etkileri gibi konular da ele alındı.

ÖĞ-DER'in tarafından düzenlenen bu yılki Uluslararası Eğitim Konferanslarına Hindistan'dan Prof. Dr. Mohammad Akhtar SIDDIQUI ile Doç. Dr. Arshi KHAN, Malezya'dan Prof. Dr. Muham-

med Azmi Abdül HAMID, İspanya'dan Prof. Dr. İbrahim LAWSON gibi yabancı Müslüman akademisyenler katılırken, yerli konuşmacı olarak; ÖĞ- DER Genel Başkanı İsmail Hakkı AKKİRAZ, Ufuk Üniversitesi Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler Bölümü öğretim üyesi Prof. Dr. Oya AKGÖ- NENÇ, Milli Gazete Genel Yayın Yönetmeni Mustafa KURDAŞ, Cumhuriyet Üniversitesi Öğretim Üyesi Prof. Dr. Nevzat Yaşar AŞIKOĞLU, Necmettin Erbakan Üniversitesi Öğretim Üyesi ile Doç. Dr. Muhittin OKUMUŞLAR iştirak ederek sunumlarını yaptılar. Konuşmaların simültane tercüme halinde davetlilere dinletildiği vurgulandı.

Eğitim Müfredatları; Milli Programlar İçin Mili Politikalar konulu konferanslar bu yıl yapılan illerimiz:

Ordu(20 Nisan Pazar),
Ankara(25 Nisan Cuma),

Mersin(27 Nisan Pazar),
Konya(29 Nisan Salı),
Kütahya(1 Mayıs Perşembe),
İstanbul(3 Mayıs Cumartesi),
Sivas(5 Mayıs Pazartesi).

C- DERS KİTAPLARI VE MÜFREDAT ÇALIŞTAYI

Çeşitli illerden davet edilen Branş öğretmenleri ve gönüllü eğitimciler Ankara genel Merkezde bir araya getirildi.Gruplar halinde kitaplar ve müfredatlar ele alındı. İki gün süren çalıştay çok verimli geçmiştir.İfsatta geline durum masaya yatırılarak düzeltmek için gerekli çabalar aktarıldı.Sonuç bildirisi ile yetkililere rapor sunulmak üzere hazırlanmıştır.

